

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

5 maart 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

WIJZIGING SAMENSTELLING COMMISSIE, ADVIES- EN OVERLEGCOMITÉ EN WERKGROEP

RESOLUTIE SLUITING RENAULT BELGIË TE VILVOORDE

TWEEDE AANPASSING BEGROTING VLAAMS PARLEMENT 1996

BEGROTING VLAAMS PARLEMENT 1997

AANPASSING PERSONEELSFORMATIE VLAAMS PARLEMENT

PROTOCOL VLAAMS PARLEMENT EN REKENHOF INVOERING CONTROLE REKENHOF OP
REKENINGEN VLAAMS PARLEMENT – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 30

Woensdag 5 maart 1997
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de sanering van kampeerterreinen en de openbaarheid van de saneringsplannen terzake	1
Actuele vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen	
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen	
Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen	
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen	2
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verspreiding in het milieu van gifstoffen voor de verdelging van vossen	7
Actuele vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het ontbreken van de psychiatrische ziekenhuizen en de centra voor geestelijke gezondheidszorg bij de samenstelling van de Vlaamse Gezondheidsraad	8
Actuele vraag van de heer Christian Van Eyken tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de verklaringen van Brussels minister Chabert inzake de hervorming van de successierechten	9
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de eerste resultaten van het openbaar onderzoek betreffende het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de positie van de Vlaamse Rand	
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de behandeling van de bezwaarschriften tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de conclusies van het openbaar onderzoek terzake voor Vlaams-Brabant	
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de minister betreffende specifieke woonprojecten voor Vlaamse gezinnen in de Rand	10
Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van de recente uitspraken van Europees commissaris Karel Van Miert voor het Vlaamse radiolandschap	
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van de recente uitspraken van Europees commissaris Karel Van Miert voor het Vlaamse radiolandschap	13

<p>Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de verlenging van de overeenkomst met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen en met negen sociale verhuurkantoren</p>	15
<p>Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over steunaanvragen van toneel- en dansgezelschappen voor internationale projecten</p>	16
<p>Samenstelling van een commissie, het advies- en overlegcomite en de werkgroep Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden</p>	17
<p>Motie van orde Voorstel tot spoedbehandeling Spreker : de heer Johan De Roo</p>	17
<p>Voorstel van resolutie van de heren Johan De Roo, Francis Vermeiren, Robert Voorhamme, Joris Van Hauthem, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de sluiting van Renault België te Vilvoorde – 560 (1996-1997) – Nr. 1 Bespreking Sprekers : de heren Johan De Roo, André Denys, Robert Voorhamme, Jean-Marie Bogaert, Jos Stassen en Frans Wymeersch Hoofdelijke stemming</p>	18
<p>Tweede aanpassing van de begroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1996 Begroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1997 Beraadslaging en stemmingen Spreker : de heer Georges Cardoen, secretaris</p>	24
<p>Aanpassing van de personeelsformatie van het Vlaams Parlement Beraadslaging en stemming Spreker : mevrouw Riet Van Cleuvenbergen</p>	24
<p>Ontwerp van protocol tussen het Vlaams Parlement en het Rekenhof betreffende de invoering van een controle door het Rekenhof op de rekeningen van het Vlaams Parlement Hoofdelijke stemming</p>	25
<p>Met redenen omklede motie van de heren Etienne De Groot en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 18 februari 1997 door de heer Etienne De Groot gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de hervorming van de opleiding Kinesithérapie – 546 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Pieter Huybrechts, Etienne De Groot, Freddy Sarens, Ludo Sannen en Jan Caubergs</p>	26
<p>Met redenen omklede motie van de heren Walter Vandenbossche, Michiel Vandenbussche, Etienne Van Vaerenbergh, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, de heer Herman Candries en mevrouw Brigitte Grouwels tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Walter Vandenbossche in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij reclame in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad – 547 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemmingen Sprekers : de heren Walter Vandenbossche, Leo Goovaerts en Luc Van Nieuwenhuysen</p>	29

Met redenen omklede motie van de heren Jean-Marie Bogaert, Jacques Laverge, Jos Stassen en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de verkoop van GIMV-participaties aan de Vlaamse regering
– 548 (1996-1997) – Nr. 1

Intrekking

33

Spreker : de heer Jean-Marie Bogaert

Met redenen omklede motie van de heren Jos Geysels, Kris Van Dijck en Steve Stevaert tot besluit van de op 25 februari 1997 door de heren Jos Geysels en Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bestemming van militaire domeinen en de mogelijke berging van radioactief afval

– 555 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

33

Regeling van de werkzaamheden

34

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.35 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogart, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van

Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Leo Delcroix, Vera Dua, Patrick Hostekint, Roeland Van Wallegem : ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de sanering van kampeerterreinen en de openbaarheid van de saneringsplannen terzake

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Maes tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de sanering van kampeerterreinen en de openbaarheid van de saneringsplannen terzake.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, conform het nieuw decreet moeten alle kampeerterreinen voor 31 december 1999 in het bezit zijn van een geldige exploitatievergunning. De kampeerterreinen die tot op heden niet in orde zijn, moeten een saneringsplan indienen voor 31 december 1997. Meestal gaat het om terreinen die kleiner zijn dan 80 m² of om terreinen die niet in orde zijn met de brandvoorschriften.

Deze operatie zal in twee fasen verlopen, namelijk een gedeelte in 1998 en een gedeelte in 1999. Voor de eigenaars die een goede verstandhouding hebben met de kampeerders die reeds gedurende 20

Maes

tot 30 jaar op hun terrein verblijven, is het geen probleem om hun exploitatievergunning voor te leggen, maar er zijn eveneens eigenaars die weigeren om dit te doen. Bijgevolg weten de kampeers niet of zij in 1998 of in 1999 al dan niet moeten verdwijnen. Er bestaat dan ook veel onbehagen, ze voelen zich bekocht.

Mijnheer de minister-president, graag vernam ik of het mogelijk is om het goedgekeurde saneringsplan openbaar te maken in de uitvoeringsbesluiten of via een omzendbrief. Uit de praktijk blijkt namelijk dat heel wat mensen na de zomer zullen vernemen dat zij moeten verdwijnen vóór 1 januari 1998. Dit betekent dat zij na de zomer zullen moeten uitkijken naar een andere verblijfplaats. Bovendien weten ze op dit ogenblik niet of de gemaakte kosten nog enig nut zullen hebben. Daarom wil ik verzoeken om de eigenaars te verplichten om hun saneringsplan openbaar te maken.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik deel de bezorgdheid van de heer Maes. We baseren ons op het decreet van 1993. Dat decreet was met goede bedoelingen opgesteld, maar de operationele uitvoering bleek niet zo eenvoudig te zijn.

Zoals u weet, heb ik een tussenmaatregel genomen. Er moet namelijk een onderscheid worden gemaakt tussen de eigenaars van kampeerterrainen die beschikken over een vergunning, en de eigenaars voor wie dit nog niet het geval is. Terzake moet er inderdaad duidelijkheid komen. U zegt terecht dat de rechtsbasis waarop wij ons baseren om het voorleggen van de saneringsplannen verplicht te maken, misschien nogal broos is.

Ik heb aan de dienst Toerisme Vlaanderen dan ook gevraagd om een aantal voorstellen te doen, ten einde in de dubbele fase 1997-1999 rechtszekerheid en klaarheid te scheppen. Ik hoop binnenkort een concreet besluit te kunnen nemen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik dank de minister-president voor zijn positief antwoord. Ik wil er wel op aandringen dat dit gebeurt voor de zomer.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik ben het helemaal met u eens over de timing. Het zou

inderdaad niet zoveel nut hebben als dat niet binnen die termijn gebeurt. Ik mag aannemen dat u de zomer van 1997 bedoelt ?

De heer Jacky Maes : Inderdaad.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen

Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandenbroeke en Sannen, van mevrouw Vanderpoorten en de heer Huybrechts tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toelatingsproef tot de opleiding voor artsen en tandartsen.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is hier sprake van communicatiestoornissen. Dit onderwerp kwam immers al meerdere keren aan bod en nu zijn er alweer vier actuele vragen. Hebben de vragenstellers fouten begaan bij de

Vandenbroeke

communicatie ? Of is het soms mogelijk dat de minister niet zo goed communiceert en niet zo goed luistert naar alle raadgevingen ?

Ik vrees dat dat laatste het geval is. Meerdere keren zijn we ingegaan op dit onderwerp. Elke keer werden we gerustgesteld : alles is in orde, experts houden er zich mee bezig, professoren bereiden een proef voor. Wat blijkt echter ? Er heerst verregaande onrust op het terrein. Twee weken geleden hebben enkele collega's hierover nog het woord gevoerd. Er kwam kritiek uit Leuven : deze toelatingsproef zou niet zo ideaal zijn en zou niet zijn opgesteld in interactie met het secundair onderwijs. Daar had men nochtans op aangedrongen. Wat gebeurt er nu ? De Guimardstraat steigert, al doet ze dat misschien een beetje laat. Mijnheer de minister, de uiteindelijke vlucht uit de schemerzone is schromelijk laat gekomen.

Ik stel twee zaken vast. Ik heb de proef doorgenomen en ik kan begrijpen dat de Guimardstraat steigert. Mijn eerste vaststelling was immers dat het hier niet gaat om een toelatingsproef. Dit is een hakbijlproef. Het examen is zo opgesteld dat enkel een absoluut minimum ervoor kan slagen, misschien nog minder mensen dan er in het jaar 2004 zullen afstuderen. Wie voor deze proef slaagt, zit als student 7 of 9 jaar op rozen : hem kan niets meer gebeuren.

Een tweede vaststelling is dat deze proef een illustratie is van het spanningsveld bij de overgang tussen het secundair onderwijs en de universiteit. Deze discussie moeten we overigens bij gelegenheid eens uitdiepen in de commissie voor Onderwijs. Gemiddeld slaagt 50 percent van de studenten niet in de eerste kandidatuur omwille van dat gebrek aan interactie. In de eerste kandidatuur bestaan er nog eventuele remedies voor dat probleem. Men wint wat aan maturiteit, men leert zijn gebreken kennen, men stuurt wat bij en uiteindelijk slaagt men. Dat kan niet met deze toelatingsproef. Deze proef gunt de student geen maturiteit. Hier wordt meteen de hakbijl bovengehaald en er wordt meteen gesanctioneerd.

Ik heb twee vragen. Mijnheer de minister, bij toeval keek ik gisteren naar het nieuws en vanmorgen nam ik de kranten door. De voorbije dagen en weken heb ik in commissies en zelfs in de plenaire vergadering uw talenten vaak erkend. Ik heb u echter ook gewaarschuwd. Nu blijkt dat uw luisterbereidheid niet heel groot is.

Minister Luc Van den Bossche : Ik heb alles al opgeschreven !

De heer Chris Vandenbroeke : Gaat u er echter ook iets mee doen ?

Minister Luc Van den Bossche : Ik zal de nota's die ik nu heb genomen, meenemen naar de tribune.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, zult u uw commissie van experts aanzetten tot een soort van tweede zitting ? Zult u hun vragen om in sterkere mate rekening te houden met het kennisbestand uit de laatste twee jaren van het middelbaar onderwijs ? Het gaat hier immers om een toelatingsproef, niet om een hakbijlproef.

Ik heb ook nog een vraag over de organisatie van de proef. Er wordt vaak gezegd dat we ons op het einde van een eeuw – zelfs van een millennium – bevinden. We beschikken over de technische mogelijkheden om te decentraliseren. Is het nu echt nodig om voor de organisatie van deze proef volledig gedemodereerd te werk te gaan ?

Mijnheer de minister, de manier waarop u deze proef organiseert, doet me denken aan de vroegere werkwijze in het leger toen alle miliciens naar het Klein Kasteeltje moesten komen. Men ging hier op een onvoorstelbaar gecentraliseerde manier te werk. Centralisme behoort echter tot het verleden. Het is technisch perfect mogelijk om deze proef in alle kantons of in alle provincies op hetzelfde moment te organiseren. Laten we modieus zijn en deze proef decentraliseren.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, veertien dagen geleden had ik het over de inhoud van deze toelatingsproef voor artsen en tandartsen. Toen reeds wees ik op het feit dat die niet beantwoordde aan de formulering die men in het decreet terugvindt, namelijk dat het gemiddelde niveau van het secundair onderwijs herkenbaar moet zijn in deze toelatingsproef. Op dat moment beschikten we enkel over steekproeven van monitoraten. Vandaag beschikken we over informatie van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs. Dit secretariaat heeft een iets meer gedetailleerde vergelijkende studie verricht.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer Sannen, dat secretariaat is niet onfeilbaar.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, ook u bent niet onfeilbaar. Na deze analyse van de studie heeft het secretariaat dezelfde kritieken geformuleerd als deze die ik twee weken geleden naar voren heb geschoven. U antwoordde toen dat u ervan uitging dat kandidaat-studenten niet onvoorbereid aan de proef zouden deelnemen.

De vraag is of ze zich kunnen voorbereiden op deze proef wanneer ze bepaalde basiselementen missen uit hun opleiding. Leerlingen van het laatste jaar kunnen we niet verwijten dat ze zich niet hebben voorbereid en niet de juiste keuzes gemaakt hebben om te slagen in deze toelatingsproef.

Ik was verrast door uw furieuze reactie naar aanleiding van een advertentie van een universiteit die duidelijk de studenten een aanbod doet om zich te kunnen voorbereiden : op korte termijn voorziet ze in een degelijke voorbereiding en wil ze eventuele tekortkomingen corrigeren.

Minister Luc Van den Bossche : Zo stond het er niet.

De heer Ludo Sannen : Ik heb de advertentie bij, mijnheer de minister. In elk geval wordt aan leerlingen in Vlaanderen informatie aangeboden met betrekking tot de plaats waar ze bijkomende vorming kunnen krijgen om hun slaagkansen voor de toelatingsproef te verhogen. Ik begrijp uw reactie niet. Niet alle secundaire scholen zijn in staat om deze voorbereiding op korte termijn aan te bieden. Sommige secundaire scholen doen het niet, maar alle leerlingen hebben wel recht op deze bijkomende vorming. Als de nu geformuleerde kritieken terecht zijn, is die vorming voor iedereen, ongeacht welke opleiding ze in het secundair onderwijs hebben genoten, essentieel. Ik begrijp uw reactie niet. Ik vraag me af hoe u als minister wilt garanderen dat alle leerlingen de kans en de mogelijkheid hebben om te weten te komen waar ze zich kunnen bijscholen teneinde nog slaagkansen te hebben. Dat er bijkomende vorming nodig is, daarover zijn we het toch eens.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil mijn collega's die al aan het woord zijn geweest, enigszins aanvullen. Er is de voorbije dagen en weken inderdaad heel wat te doen geweest over die toelatingsproef. Gisteren vernamen we de reactie van het katholiek onderwijs. Dit wekte de indruk alsof alleen iedereen in het katholiek onderwijs onge-

lukkig was met de organisatie. Vanuit het gemeenschapsonderwijs weerklinken dezelfde bezwaren. Het is zo dat in de meeste scholen van het gemeenschapsonderwijs, wat de programma's betreft, er slechts één studierichting voldoende voorbereid op de toelatingsproef, namelijk Wetenschappen-Wiskunde. In een aantal andere richtingen, zoals Latijn-Wiskunde, moet een extra uur biologie worden ingelast. Er zou nog een bijsturing kunnen gebeuren. De minister moet dan toch zo eerlijk zijn en ervoor zorgen dat de scholen dit op tijd kunnen inpassen. De leerlingen worden nu geconfronteerd met het examen. Twee jaar geleden wist men niet dat ook dat pakket biologie als te kennen leerstof zou worden beschouwd. Het hoeft niet te verbazen dat een universiteit een voorbereidingscursus organiseert. De cursus is trouwens gratis. Als dat niet kan op dit moment, dan denk ik dat heel veel leerlingen de komende maanden hun toevlucht zullen moeten nemen tot privé-lessen. En die zijn helemaal niet gratis. De minister moet ook eens nadenken over de sociale draagwijdte van een dergelijk toelatingsexamen op de manier zoals het nu gebeurt.

Ik heb drie vragen terzake. Kan dat toelatingsexamen nog twee jaar vooruitgeschoven worden ? We hebben de afgelopen dagen al gehoord dat de minister dat niet van plan is. Er is ook een mogelijkheid om de vakken aan te passen. De studenten kunnen bijvoorbeeld drie van de vier verplichte vakken kiezen. Dat zou een oplossing zijn voor bepaalde richtingen. Kan dat ? Bent u overigens ook van plan sancties te nemen ten aanzien van de mensen van de KU Leuven die in de examencommissie zitting hebben ? Dat er voorbereidingscursussen konden worden ingericht, hoorde niet bij de afspraak.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zowel studenten als schooldirecties als de KU Leuven hebben ons gezegd dat het leerprogramma van het secundair onderwijs onvoldoende aansluit bij de toelatingsproef voor de artsenopleiding. U ontkent dit formeel en u weigert de toelatingsproef uit te stellen, hoewel u weet dat de technische commissie hierdoor onvoldoende tijd krijgt om de toelatingsproef nog meer op punt te stellen.

Ik weet dat federaal minister Colla u stokken in de wielen heeft gestoken en ik vind ook, net zoals u, dat het maatschappelijk misdadig is iemand zeven jaar te laten studeren om hem dan de toegang tot

Huybrechts

het beroep te ontzeggen. Ik had toch graag geweten waarop u zich baseert om de kritiek van de studenten van de KU Leuven van tafel te vegen. Weet u bovendien met zekerheid of de KU Leuven daadwerkelijk de voorbereidingscursussen gaat organiseren waarvan u zegt dat ze deontologisch onaanvaardbaar zijn, intellectueel oneerlijk en concurrentievervalsend? Zult u, zoals u gezegd hebt, de professoren van de examencommissie ontslaan als ze aan het initiatief deelnemen?

Tot slot had ik graag geweten wat u gaat doen om de Vlaamse studenten maximale kansen te geven en ze niet het kind van de rekening te laten worden.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, men heeft hier gesproken over interactie met het secundair onderwijs. Ik vind het merkwaardig, zonder polemisch te worden, dat het vrij onderwijs vraagt om meer uniformiteit in het secundair onderwijs en dus stilzwijgend pleit voor de eindtermen, terwijl het op andere momenten die eindtermen als een aanslag op de vrijheid beschouwt.

Laten we logisch blijven. In ons huidig systeem worden leerplannen goedgekeurd met verschillende accenten. Dit wil zeggen dat er een verschil is tussen de doorsnede en het gemiddelde. De doorsnede van alle afdelingen in het secundair onderwijs, gaande van wiskunde-wetenschappen tot menswetenschappen en met alles wat daartussen zit, is wetenschappelijk gezien quasi nul. In de tekst van het decreet staat dan ook niet dat we een doorsnede moeten maken, maar wel een gemiddelde.

Welnu, in de tekst van de Guimardstraat lees ik dat op sommige momenten in sommige richtingen sommige dingen ontbreken. Ik zeg dat het gemiddelde van vier en nul twee is. Het is dus niet omdat er een nul bestaat, dat het gemiddelde van vier en nul nul is. De doorsnede zou inderdaad nul zijn, maar niet het gemiddelde, en dat heeft het parlement gestemd. Het hele document jammert dat dit de doorsnede niet is, maar als ik een opdracht zou moeten geven in functie van de doorsnede, dan zou men geen examen kunnen organiseren.

Misschien is dit een uitnodiging om het aantal studierichtingen te verminderen, maar in dat geval zouden er ongetwijfeld een aantal onder jullie op

de tribune komen zeggen dat elke richting zijn verdienste heeft en u zou gelijk hebben. Ik wil alleen maar zeggen dat dit soort dingen zeker meespelen in het debat. Men zou kunnen zeggen dat loontje om zijn boontje komt. Ook gisteren heb ik op de radio gezegd dat men soms gebeten kan worden door zijn eigen ... ideeën. (*Gelach*)

Het toelatingsexamen zou een hakbijl zijn. We willen toch niet dat studenten na zeven of negen jaar wel een diploma halen, maar niet hun beroep mogen uitoefenen? Laat ons nu eens even platvloers realistisch zijn: we weten hoeveel mensen jaarlijks worden toegelaten tot het beroep. Over zeven jaar is dit de realiteit. Nog gedurende twee jaar beschikken we over enige speelruimte, waarbij we nog wat meer mensen tot het beroep kunnen toelaten in ruil voor compensaties achteraf. Het systeem komt er echter in ieder geval. Ik ben het eens met de heer Huybrechts die zegt dat het misdadig is om diploma's af te leveren als men nadien het beroep niet kan uitoefenen.

Men moet consequent zijn van in het begin. De bedoeling van de toelatingsproef is niet om te veel kandidaten door te laten, zodat achteraf te veel studenten hun diploma halen. Door de huidige discussie begin ik te denken dat we misschien onmiddellijk tot een numerus clausus moeten overgaan. Ik wens te verhinderen dat er te veel studenten afstuderen. Het pleidooi om er liever 2.000 door te laten dan 1.500, is een pleidooi dat haaks staat op de filosofie van de maatregel. Het voordeel van de toelatingsproef is juist dat het niet nodig is om het mathematische mes te laten vallen. Door de toelatingsproef is het mogelijk dat de grijze zone die altijd voor discussie vatbaar is, toegang krijgt tot de eerste kandidatuur. Dat is het enige voordeel.

In zekere zin is dit dus inderdaad een hakbijl. Dat is niet tegenstrijdig met al wat ooit is gezegd. Zo zegt de voorzitter van de planificatiecommissie over de kinesitherapie dat er waarschijnlijk maar 200 per jaar tot het beroep mogen worden toegelaten. Dat betekent 120 in Vlaanderen. Dat is minder dan 25 percent van het aantal kinesisten die nu in Vlaanderen tot het beroep toetreden. We moeten goed beseffen dat een toelatingsproef of een numerus clausus altijd een hakbijl zal zijn. We hebben er dan ook alle belang bij om de lat zo hoog mogelijk te leggen.

De heer Vandenbroeke vraagt naar de waarde van de experts. Die zijn waard wat de professoren waard zijn. Ik durf mij daar niet over uitspreken. Ze zijn niet onfeilbaar, dat geef ik toe. Ook de Guimardstraat is niet onfeilbaar. Er is wel een

Van den Bossche

samenwerking geweest met de inspectie. Dat was niet met de inspectie van de netten, zoals sommigen beweerden : die hebben geen inspectie, maar pedagogische begeleiders. Er is samenwerking geweest met de inspectie van het departement die ook alle leerplannen ziet passeren. Er bestaat overigens een document dat op het einde van de proef is gemaakt door diezelfde inspectie. In dat document wordt over elk onderwerp analytisch beschreven wat in welke graad en in welk net voorkomt. Dat is allemaal nagekeken. Maar het gaat hier wel om een gemiddelde en geen doorsnede.

Waarom wordt het examen centraal ingericht ? Om voornamelijk praktische redenen hebben we voor de eerste proef voor deze optie gekozen. Samen met het Vast Wervingssecretariaat werken we een manier uit om ook een aantal mensen met een handicap te laten deelnemen. Dat is niet eenvoudig. Als dit functioneert en als we een aantal mogelijkheden ook decentraal kunnen aanbieden, dan sluit ik niet uit dat we deze proef decentraal zullen organiseren. Ik denk echter dat we het examen in de experimentele fase centraal moeten houden.

In de proef zitten twee delen. Een eerste deel is het deel wetenschappen, dat uit vier vakken bestaat. Mevrouw Vanderpoorten, ik vind niet dat men drie van de vier vakken moet kunnen kiezen. Men moet examen afleggen voor alle vier de vakken. De quotering 12 op 20 geldt voor de vier vakken samen. De vakken compenseren elkaar dus. In het tweede deel van de proef wordt de leer- en informatieverwerkende capaciteit getest. De Guimardstraat zegt dat het niet mogelijk is zich hier op voor te bereiden. Dat klopt, maar dat is net de bedoeling. Een deel moet dus worden voorbereid, een ander deel niet.

Wie moet de studenten voorbereiden op de proef ? Deze rol is weggelegd voor het secundair onderwijs. Dat gebeurt nu ook voor het toelatingsexamen voor burgerlijk ingenieur : elke school die naam waardig, bereidt zijn studenten voor op het toelatingsexamen voor burgerlijk ingenieur. Niet iedereen is voorbereidbaar. Zo is iemand die in de derde graad ASO slechts 2 of 3 uur wiskunde heeft gehad, niet voorbereidbaar. Die kan wel een supplementair jaar volgen waarin hij heel hard moet studeren. Scholen moeten een inspanning doen om diegenen die eraan wensen deel te nemen te begeleiden. Dat is de opdracht van het secundair onderwijs, niet van de universiteiten. Dat is mijn eerste aanmerking bij de advertentie.

Een tweede aanmerking betreft de terminologie. De rector geeft me gelijk als ik zeg dat de tekst niet deontologisch te verantwoorden is. Het is niet gepast dat een universiteit reclame maakt met de belofte dat ze de kandidaat de hindernis zal helpen nemen. De advertentie wordt trouwens niet meer verspreid. De rector en ik zullen een gesprek hebben over het feit of de zaak zelf doorgaat. Het is nog niet duidelijk of de professoren ontslagen worden uit de examencommissie. Samen met de heer Huybrechts zeg ik duidelijk dat degenen die zouden deelnemen aan de voorbereiding automatisch samen met hun vragen uit de commissie worden verwijderd. Voor de anderen zal er een gesprek zijn met de rectoren van de universiteiten waar het zou doorgaan. In de VLIR was er geen eensgezindheid. Een aantal universiteiten zijn principieel van mening dat dit procédé verwerpelijk is. De twee universiteiten die dat verdedigd hebben zijn de KU Leuven en de VUB.

Wat de verschuiving van de twee jaren betreft, sluit ik me volledig aan bij het antwoord van de heer Huybrechts. Dit is maatschappelijk onverantwoord.

Ik heb de vraag over de voorbereidingscursussen beantwoord. Hoewel het een moeilijk examen is, geloof ik dat het op een eerlijke manier verloopt. Indien men meent naar het Arbitragehof te moeten stappen, zal ik geen advocaat aanduiden maar zelf pleiten.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : U hebt een hele reeks elementen aangehaald. U sprak over uniformiteit en eindtermen ; u legt een relatie met de beperking van studierichtingen ; u spreekt over de relatie tussen contingentering en het toelatingsexamen waardoor de bespreking over de toelatingsproef en de toepassing ervan van elkaar verschillen. U spreekt over een hakbijlproef. Hierover moet in de toekomst verder worden geïnterpelleerd. Als het inderdaad om een hakbijlproef gaat, is het nodig dat de selectie die u toepast zo eerlijk mogelijk verloopt en gelijke kansen waarborgt. Studenten die Latijn-Grieks volgden, hebben op dit moment weinig kans om te slagen terwijl ze op het einde van de eerste kandidatuur wel veel kans maken.

Het lijkt me ook te gemakkelijk om de verantwoordelijkheid naar de secundaire scholen door te schuiven. Men kan het op dit moment niet afdwingen, ook leerlingen kunnen dat niet. Ik pleit er dus voor om met rectoren een regeling uit te werken

Sannen

om zeker dit jaar voorbereidende cursussen te kunnen en te mogen organiseren.

De voorzitter : De heer Vandebroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandebroeke : In mijn inleiding sprak ik over sluipend gif, maar nu durf ik het dodelijk gif te noemen. U stelt geen toelatingsproef voor, maar een hakbijlproef. U treedt zo streng op dat er 440 slagen waarvan 10 percent tijdens de zeven jaar opnieuw getoetst wordt. Dit wordt meteen bepaald.

Mijnheer de minister, als ik nu nog een dochter of een zoon zou hebben, dan zou ik de uitdaging die u ons aangeboden hebt, aannemen. Dit is niet eerlijk, mijnheer de minister. Die toelatingsproef is niet correct omschreven. Men weet niet wat moet worden gekend.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Er is item per item verduidelijkt wat dient gekend te zijn. Dat is tot het laatste punt gekend. Waarom denkt u dat de Guimardstraat sommige vergelijkingen tot in het kleinste detail kan maken ? Omdat exact bekend is welke items gekend moeten zijn.

De voorzitter : Mijnheer Vandebroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandebroeke : Ik sluit mij aan bij de heer Sannen. Er is inderdaad een veelheid van scholen, plannen en leerprogramma's. Ik wil hier nog het volgende aan toevoegen : als na een eerste oppervlakkige en nadien vrij grondige controle blijkt dat mensen na de allerbeste opleidingen in het ASO op deze proef, zoals hij nu geconcipieerd is, onder de maat zullen scoren, dan moeten we ons daar vragen over stellen. U hebt effectief een grote luisterbereidheid aan de dag gelegd, mijnheer de minister. We hebben hierover echter al meerdere keren geïnterpelleerd met de bedoeling u op andere gedachten te brengen. U luistert misschien wel, maar hoort niet altijd. Dit probeer ik u dan straks of volgende week nogmaals bij te brengen.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Ik zou de minister op het volgende willen wijzen. Hij ver-

klaarde dat het misdadig is om diploma's uit te reiken waarmee men later geen beroep kan uitoefenen. Mag ik hem erop wijzen dat er zo heel wat diploma's zijn ? Is het de bedoeling van de minister om daar ook toelatingsproeven voor te organiseren ?

Mijnheer de minister, met betrekking tot de pedagogische vrijheid heeft u gezegd dat het een beetje aan de scholen zelf ligt, vermits ze zo'n lessenpakket hebben samengesteld. Toch blijven we bij ons standpunt dat men tenminste twee jaar op voorhand moet zijn ingelicht, om daar rekening mee te kunnen houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verspreiding in het milieu van gifstoffen voor de verdelging van vossen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verspreiding in het milieu van gifstoffen voor de verdelging van vossen.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Vandebroeke heeft het hier reeds over sluipende en dodelijke giften gehad. Ik zou daar in een enigszins andere context willen bij aansluiten.

Vooreerst wil ik het hebben over het positieve nieuws. Het vossenbestand in Vlaanderen is terug op peil gekomen. Maar ik moet daar onmiddellijk het slechte nieuws aan toevoegen. Een groep van mensen heeft het project opgevat om deze populatie te vernietigen. Daarvoor gebruikt men gifstoffen, die in de natuur worden achtergelaten. Dikwijls gaat het om vergiftigde lokazen zoals opengesneden duiven en konijnen. Die worden achtergelaten in de hoop dat vossen zich daaraan te goed zullen doen.

Men gebruikt daarbij erg gevaarlijke stoffen. Die stoffen zijn ook gevaarlijk voor de volksgezondheid. Ik denk dan aan Temik, strychnine en parathion. Het gebruik van deze stoffen in deze concen-

Malcorps

traties en voor dit gebruik is eigenlijk illegaal. Deze stoffen schaft men zich soms in het buitenland aan. Men kan zich afvragen hoe het mogelijk is dat bepaalde personen deze stoffen bezitten en voor deze weinig milieu- en natuurvriendelijke doeleinden aanwenden.

Men zal opwerpen dat het over de jagers gaat. Ik denk dat dit echter moet worden genuanceerd. Het gaat over een minderheid binnen de groep van jagers – noem hen maar de stropers. Dit weekend ging er een symposium over wildbeheer door. Daar bleek duidelijk dat een grote groep van jagers zich van deze praktijken distantieert. Die minderheid besmeurt het imago van de jagersgroep.

Mijn vraag tot de minister luidt als volgt. Kent u de omvang van het probleem ? Ik neem aan van wel. Ook andere dierenpopulaties worden erdoor getroffen. In dat verband zijn bijvoorbeeld de vogelbeschermers erg ongerust. Beschermde roofvogels zoals de buizerds en torenvalken en ook de reigers worden daardoor getroffen. Het gaat ook om een probleem voor de volksgezondheid. Wandelaars en kinderen kunnen met deze stoffen in aanraking komen.

Mijn tweede vraag luidt als volgt : hebt u reeds maatregelen getroffen om daaraan te verhelpen ? Zult u overleg plegen met bepaalde groepen van jagers ? Het is zeker niet de bedoeling om hen te zeggen dat ze de enige schuldigen zijn. Maar ze kunnen wellicht een vorm van sociale controle uitoefenen op diegenen die wel verantwoordelijk zijn. Hebt u daaromtrent reeds initiatieven genomen ?

Ten derde : hebt u daarover reeds afspraken met uw federale collega gemaakt ? Het is toch opmerkelijk dat deze giftige stoffen voor dergelijk illegaal gebruik vrij in omloop zijn. Wordt daaraan paal en perk gesteld ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het geschetste probleem lijkt eenvoudig, maar inzake oplossingen is het toch wel wat gecompliceerder dan verwacht. Er komen immers ook federale bevoegdheden en verantwoordelijkheden bij kijken. Indirect hebt u het daarover ook reeds gehad. Het gaat immers over het in de handel brengen en het gebruik van stoffen die voor landbouwkundige en andere doeleinden als nuttige producten wor-

den erkend. Ze zijn voor dergelijk gebruik toegelaten.

Anderzijds heeft het Vlaams Gewest toch een zekere controlemogelijkheid. Er bestaat een sectorale wetgeving. Ik verwijs dan naar bepalingen die steunen op het bosdecreet en het bermbesluit. Daarin worden beperkingen opgelegd aan het gebruik van pesticiden in gevoelige zones, enzovoort. Er zijn dus controlemogelijkheden, maar die blijven erg beperkt. Aan de oorsprong van het probleem zouden immers een aantal kwesties grondig moeten worden aangepakt. In dat verband stelde u een vraag over het verbod van bepaalde producten. Deze bevoegdheid ressorteert echter onder de federale overheid. De inspectiediensten van de afdeling Bos en Groen doen wel de nodige vaststellingen, en maken die over aan het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek.

Het derde luik van uw vraag slaat op wat we zouden moeten ondernemen. Ik heb de belangrijkste betrokken groep, die er een erezaak van wenst te maken dat haar blazoen niet wordt besmeurd, gevraagd om een aantal maatregelen te suggereren, en ook om een aantal eigen initiatieven te overwegen. Het betreft de Vlaamse Hoge Jachtraad. Ik wacht hun rapport en een vergadering met hen af. Ik heb overigens de intentie om de federale minister te contacteren inzake een strikter gebruik van een aantal van deze producten. Tot op heden kunnen we niet anders dan ons hiertoe beperken, vermits we daarmee de grenzen van onze bevoegdheid hebben bereikt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het ontbreken van de psychiatrische ziekenhuizen en de centra voor geestelijke gezondheidszorg bij de samenstelling van de Vlaamse Gezondheidsraad

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over het ontbreken van de psychiatrische ziekenhuizen en de centra voor geestelijke gezondheidszorg bij de samenstelling van de Vlaamse Gezondheidsraad.

Voorzitter

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, onlangs werd de Vlaamse Gezondheidsraad samengesteld. Iedereen bekijkt de samenstelling van een dergelijke raad natuurlijk vanuit zijn specifieke belangstelling. Mij is opgevallen dat in de curatieve kamer van de Gezondheidsraad niemand uit de psychiatrie zetelt. Met de psychiatrie bedoel ik zowel psychiatrische ziekenhuizen als PVT's, Beschut Wonen en CGG's. Deze sector is nochtans erg belangrijk, niet alleen wat de patiënten en de aanpak van een problematiek betreft, maar ook inzake personeel en beschikbaar budget. Ik meen dan ook dat hier een bijsturing nodig is en dat bijvoorbeeld psychiatrische ziekenhuizen zouden moeten zijn vertegenwoordigd door iemand uit het werkveld. De CGG's van hun kant maken de enige gezondheidssector uit waarvoor alleen Vlaanderen bevoegd is. Ongeacht of u dat betreurt of niet, uit de onlangs door de Inspectie van Financiën verrichte doorlichting is gebleken dat deze CGG's voor 85 percent curatieve zorgen opneemt.

Ik had dan ook graag van u vernomen of u zich er van tevoren van bewust was dat deze sectoren zijn vergeten. Hoe kan deze situatie nog worden bijgestuurd opdat ze toch aan bod zouden komen en zo advies kunnen geven omtrent de verdere intra- en extramurale zorgverlening in de psychiatrie ?

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik begrijp de bekommernis van mevrouw Van Cleuvenbergen. Ik wil haar echter meedelen dat deze sector helemaal niet werd vergeten. Ik ben er me ten zeerste van bewust dat enerzijds de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg en anderzijds de psychiatrie in Vlaanderen een belangrijke sector uitmaken. Ik kan u wel zeggen – u zal dat ook hebben gezien – dat de preventieve kamer een dame telt die op basis van haar deskundigheid deel uitmaakt van het Provinciaal Overleg Psychiatrie en Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg. Met haar beschikten we niet alleen over de deskundigheid van de beide sectoren, maar bovendien ook nog over een vrouw. Dit alles zeg ik in het licht van onze wetenschap – ik verwijs naar de discussie in de commissie – dat het overleg tussen preventieve en curatieve kamer zeer intens zou zijn. Met andere woorden, het is niet omdat iemand deel uit-

maakt van deze of gene kamer dat hij geen rol kan spelen in de globale zorg voor de geestelijke gezondheidszorg.

Bovendien is het zo dat – zoals eveneens werd besproken in de commissie – de raad zelf nog zes leden kan coöpteren. Uit woorden van de voorzitter van de raad en de voorafgaande bespreking blijkt dat men stapsgewijs te werk zal gaan om deze coöptatie tot een goed einde te brengen. Het is zeker dat er ook iemand uit de psychiatrie zal worden uitgekozen voor de globale raad. Tot slot wil ik nog zeggen dat zowel een aantal leden die werkzaam zijn in de psychiatrie als in de CGG's, deel zullen uitmaken van een werkgroep ad hoc rond de geestelijke gezondheidszorg, waartoe nu reeds werd beslist. Daarbij zullen deze sectoren ten volle aan bod komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Christian Van Eyken tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de verklaringen van Brussels minister Chabert inzake de hervorming van de successierechten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Eyken tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de verklaringen van Brussels minister Chabert inzake de hervorming van de successierechten.

De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 20 februari jongstleden werd minister Chabert van het Brussels Gewest geïnterpelleerd om de verlaging van de tarieven inzake successierechten te bespreken. Tijdens die interpellatie heeft uw collega gezegd dat de beslissing van het Vlaams Parlement om de tarieven te verlagen nog niet van kracht kon zijn. Ik zou graag weten of u zijn mening deelt. Hij zegt ook dat de inning van de successierechten door de federale staat gebeurt. We kunnen er daarom niets aan veranderen.

Hij bracht nog een ander argument naar voren. Om dergelijke maatregelen te nemen, moet het

Van Eyken

wetboek met betrekking tot successierechten worden gewijzigd. Dat is een federale aangelegenheid.

Ik zou graag van u vernemen of u met de bewoordingen en het oordeel van uw Brusselse collega akkoord gaat. Daarnaast is er ook sprake van beroepschriften die bij het Arbitragehof zijn ingediend. Is dat juist? Kent u daar misschien de inhoud van?

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor zover ik de verklaringen van minister Chabert in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad heb kunnen nagaan, denk ik dat er wellicht een fout zit in de interpretatie. De federale overheid is met betrekking tot successierechten bevoegd voor de belastbare basis. De gewesten zijn bevoegd voor het tarief en de vrijstellingen. We hebben inzake bevaks in serviceflats voor een eerste keer van onze bevoegdheid gebruik gemaakt. Het betrof daar het geven van een vrijstelling.

De Raad van State erkent dat het duidelijk de bevoegdheid van het Vlaams Gewest is. Er is in dit parlement een overgrote meerderheid – iedereen op enkele uitzonderingen na – die het eens is met het feit dat de successierechten volgens de wet van 16 januari 1989 een gewestelijke bevoegdheid zijn. Niemand – ook de Raad van State niet – twijfelt hieraan. Bij mijn weten is er geen enkel beroep bij het Arbitragehof aanhangig gemaakt. U weet misschien meer dan ik.

Het decreet op de successierechten zoals dat hier in het parlement is goedgekeurd, is op het ogenblik van de publicatie van kracht. Dat de inning door een federaal orgaan gebeurt, is volledig conform met de wetgeving. De federale overheid int ten behoeve van het gewest. Er zijn reeds discussies gevoerd over het feit dat we dat in de toekomst zelf zouden moeten innen. We zijn trouwens bezig om daar voorbereidende werkzaamheden rond te treffen.

Als ik goed begrijp wat de heer Chabert heeft gezegd, dan zei hij dat hij de successierechten liever op basis van belastbare basis zou aangepast zien. Dat is een federale materie. Hij zou liever hebben dat de successierechten in het ganse land op dezelfde manier zouden verlopen. We hebben er in Vlaanderen duidelijk voor gekozen dat het een

gewestbelasting is en dat we onze eigen – nog beperkte – fiscale autonomie ten volle hanteren en gebruiken. We hebben niets aan de belastbare basis gewijzigd. We hebben alleen aan het tarief en de vrijstellingen geraakt, en we blijven dus binnen onze bevoegdheden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de eerste resultaten van het openbaar onderzoek betreffende het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de positie van de Vlaamse Rand

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de behandeling van de bezwaarschriften tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de conclusies van het openbaar onderzoek terzake voor Vlaams-Brabant

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de minister betreffende specifieke woonprojecten voor Vlaamse gezinnen in de Rand

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Doomst tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de eerste resultaten van het openbaar onderzoek betreffende het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de positie van de Vlaamse Rand, van de heer Van Vaerenbergh tot minister Baldewijns, over de behandeling van de bezwaarschriften tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de conclusies van het openbaar onderzoek terzake voor Vlaams-Brabant en van de heer Van Nieuwenhuysen tot minister Baldewijns, over de verklaring van de minister betreffende specifieke woonprojecten voor Vlaamse gezinnen in de Rand.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het onderzoek Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is afgelopen. Er is een uitgebreide map met bezwaren binnengekomen. Dat is een

Doomst

goede zaak. Het betekent dat de burger wakker is gebleven ondanks de vermoeiende dikke bundel die hem is aangeboden. Het is nog vrij vroeg. Ik neem aan dat u de meeste bezwaren nog niet hebt gelezen, en dat u ze alleen nog maar hebt kunnen tellen. Dan zal u wél zijn opgevallen dat het pak bezwaren over de Vlaamse rand rond Brussel vrij dik is. Dat is begrijpelijk, want van ongeveer veertien gemeenten worden delen als grootstedelijk gebied bij Brussel ingelijfd.

Daar zit wat psychologie achter. Ruimtelijk valt er inderdaad wat voor te zeggen, maar zo krijgen de mensen het gevoel dat we de verfransingsdruk in kaart brengen. Er zijn ook een aantal objectieve redenen tot bedenkingen. Nu ligt vast op papier dat wij de grenzen van Brussel niet onaantastbaar achten. U zult opmerken dat ook bij andere grootstedelijke gebieden delen van omliggende gemeenten worden opgenomen. Wij denken toch dat de economische en sociologische druk op een buitengebied vanuit de hoofdstad van Europa veel groter is dan elders. Wij ervoeren de vorige jaren hoe moeilijk het is om op het terrein mensen en middelen te rekruteren om de identiteit van dat gebied gaaf te houden.

Ik heb drie vragen. Volstaat dit signaal om u te doen besluiten op een andere manier aan de uitbouw van het structuurplan voor dit gebied te werken? Vindt u ook niet dat een andere benaming nodig is teneinde het psychologische effect weg te werken? Kan u vandaag in die zin al iets suggereren? Welke heroriëntaties denkt u bij de verdere uitbouw van het structuurplan voor de Vlaamse randgemeenten eerst te moeten doorvoeren?

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, de grote verdienste van dit Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is wel dat iedereen in Vlaanderen op dit ogenblik nadenkt over de ruimtelijke structuur. Dat gebeurt ondanks de kritiek op de korte termijn, de omvangrijkheid van de bundel en de techniciteit ervan.

Er blijven een aantal problemen. Wat mij betreft, zijn het de volgende. Ten eerste verwachtte men maar een 3.000 bezwaarschriften. Het zijn er veel meer. Hoe zal uw administratie dat allemaal deftig kunnen verwerken? U schoot op de bevolking een kanjer van meer dan 500 bladzijden af. Volgens de

kranten kreeg u 35.000 bezwaarschriften terug, die dus meer dan 500 bladzijden zullen omvatten. Hoe gaat u die verwerken?

Ten tweede verwonderde het me dat dit Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is uitgedokterd door planologen en economen. Ze denken enkel in hun eigen jargon en houden zelfs geen rekening met – bijvoorbeeld – de regeringsverklaring van de Vlaamse regering of haar actieplan voor Vlaams-Brabant. Dat komt op rekening van de verantwoordelijke politici. Het was uiteindelijk een misleunen om het plan in die vorm naar de bevolking te sturen, zeker naar de Vlaams-Brabantse.

Ten derde, mijnheer de minister, hebben u en minister-president Van den Brande erg vlug conclusies getrokken. Vóór het openbaar onderzoek is afgesloten, hebt u al gezegd dat wat men op de bevolking afstuurde, vooral in Vlaams-Brabant, misplaatst was en dat u het wenste bij te sturen. U wacht het resultaat niet af omdat de reactie zo groot was. Ik protesteer daar met klem tegen, want u gaat te vlug.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, toen ik in de voorbereidende fase van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen mijn ongerustheid uitte over de ontwikkelingen in de rand, probeerde men mij te sussen. De minister zei dat het allemaal niet zo'n vaart zou lopen, dat de idee van de groene gordel rond Brussel gehandhaafd bleef. Ik had bedenkingen bij de planologische benadering van de rand. Men hield geen rekening met de sociaal-culturele realiteit, noch met de politieke aspecten van die aangelegenheid. Ik merk dat ik niet langer alleen sta met die ongerustheid.

De minister heeft heel wat bezwaarschriften ontvangen en verklaarde gisteren in de krant daar terdege rekening mee te zullen houden, te beginnen met de omschrijving van die veertien gemeenten als grootstedelijk gebied. De minister heeft verklaard dat dat inderdaad een ongelukkige terminologie is en dat hij daar verandering wil in brengen. Hij wil nog verder gaan. Dat is alleen maar logisch.

Mijnheer de minister, in welke richting denkt u dan? Schrijft u de idee af dat in de agglomeratie rond Brussel geen verdichting van de bewoning meer mogelijk is? U verklaarde ook dat u dacht aan specifieke woonprojecten voor Vlaamse gezinnen. Betekent dat dat er meer middelen naar Vla-

Van Nieuwenhuysen

binvest zullen gaan ? Zal Vlabinvest worden gedynameerd ? Ik hoop dat u rekening zal houden met de talrijke bezwaren, die niet zijn ingegeven door eigenbelang maar veel verder reiken. Het gaat om de integriteit van Vlaams-Brabant.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, drie vragenstellers hebben het hier uitgebreid gehad over het ontwerp van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ik moet eerlijk bekennen dat we nog niet alle bezwaarschriften hebben geteld. Dat is een opdracht voor onze administratie en voor de commissie voor Ruimtelijke Ordening.

Dit grote aantal adviezen geeft mij hoop. Het bewijst dat heel wat mensen begaan zijn met de ruimtelijke ontwikkeling in Vlaanderen. De bekommernis die velen uitdrukken, moeten we ernstig nemen. Twee terugkerende thema's zijn de tweede havenontsluiting in Schoten en de Vlaamse rand. We hebben ons voorgenomen een langetermijnvisie te ontwikkelen inzake ruimtelijke ordening. We willen de ruimtelijke aangelegenheden aanpakken. Het is dan ook geenszins onze intentie om institutionele, politieke of sociologische antwoorden te geven. Dit betekent ook dat men geenszins administratieve grenzen kan gelijkstellen met afbakeningen van gebieden. De natuur stopt niet aan de grens van een gemeente, of aan de grens van een deelregio. Ik denk dat we dit onderscheid duidelijk voor ogen moeten houden.

Om psychologische redenen, maar ook om dit signaal duidelijk te stellen, zal ik de mensen van Vlacroo verwittigen dat de terminologie die we gebruiken voor de Vlaamse rand, allicht moet worden herdacht. Ik denk dat de termen stedelijk gebied, verstedelijking en verstedelijkt goed moeten worden afgewogen en dat we eventueel een andere creatieve formulering moeten zoeken.

Ik denk ook, mijnheer de voorzitter, dat de ontwikkelingsperspectieven die we voor deze regio voorstellen moeten worden verfijnd en verder moeten worden uitgediept. Vlacroo zal zich deze opdracht niet alleen moeten voornemen voor de Vlaamse rand. Ook voor andere gebieden zullen er zich allicht verfijningen opdringen. Anders zou dat betekenen dat we het openbaar onderzoek niet ernstig nemen. Dit is een gegeven. Men zal deze opdracht van uittekenen van ontwikkelingsper-

spectieven allicht moeten zien in samenhang met andere initiatieven die de Vlaamse regering zich op andere terreinen reeds heeft voorgenomen.

Bepaalde plannen die de Vlaamse regering zich voorneemt kunnen elkaar beter ondersteunen dan dat men uitdrukkelijk moet zoeken naar een mogelijke wrijvings-en conflictzone. Zeker wat ontwikkelingsperspectieven betreft kan er nog werk worden geleverd.

Wat de fundamentele lijnen betreft, denk ik op het eerste zicht niet dat er fundamentele bijstellingen noodzakelijk zijn. Diegenen die de afwenteling van niet-gewenste ruimtelijke ontwikkeling uit nevengebieden op de Vlaamse rand vrezen en willen tegengaan, en diegenen die anderzijds het behoud van de groene gordel voorstaan, moeten het met mij eens zijn dat men beide gevallen alleen maar kan verzoenen indien men binnen de toegelaten gebieden een verdichting van de bewoning toelaat.

Het spreekt vanzelf dat de instanties, onder meer Vlabinvest, die dit plan moeten realiseren binnen een tijdspanne die loopt vanaf nu tot het jaar 2007, zeker met deze visie moeten rekening houden. Deze instanties zullen, rekening houdend met de middelen waarover de Vlaamse regering beschikt, ook de nodige middelen voor dit beleid ter beschikking moeten krijgen.

Tot slot wil ik erop wijzen dat oefeningen van verfijning en ontwikkelingsperspectieven niet alleen de opdracht zijn van Vlacroo, de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening. De commissie start morgen de werkzaamheden en zal daar allicht tot 28 juni mee bezig zijn, gezien de massa documenten die werden ingestuurd. Naast Vlacroo zal ook het Ruimtelijk Structuurplan Vlaams-Brabant al een aanzet geven tot verfijning. Uiteraard moeten we ook vertrouwen hebben in de betrokken gemeenten om op het vlak van de gemeentelijke structuurplannen nog een verdere verfijning door te voeren.

Daarnaast wil ik dit Vlaams Parlement de garantie bieden dat het de gelegenheid zal krijgen een standpunt te bepalen ten opzichte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Uiteindelijk zal na vaststelling door de Vlaamse regering het bindende gedeelte hier ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat ik hiermee op de grote bezwaren van de drie vragenstellers heb kunnen antwoorden. Ik wens de grootste appreciatie uit te drukken voor diegenen die gesteld hebben dat het openbaar onderzoek wel degelijk een

Baldewijns

heel leerrijke oefening is geweest en meer succes heeft gekend dan we oorspronkelijk hadden durven verwachten.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik vrees dat ik bij het lezen van dit artikel in de krant mijn wensen voor werkelijkheid heb genomen. Ik had namelijk de indruk dat u verder wou gaan dan alleen maar een aanpassing van de terminologie, maar nu verbindt u zich alleen maar tot enige verfijning. U sluit een verdichting van de bestaande bewoning in de betrokken agglomeratie niet uit. De vraag rijst aan wie die bijkomende bewoning zal toekomen. Indien die wordt toegewezen aan de Vlamingen, is er geen enkel probleem. Ik stel evenwel vast dat de initiatieven terzake tot nu toe weinig resultaten hebben opgeleverd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eddy Schuermans tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van de recente uitspraken van Europees commissaris Karel Van Miert voor het Vlaamse radiolandschap

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van de recente uitspraken van Europees commissaris Karel Van Miert voor het Vlaamse radiolandschap

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Schuermans en Penris tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van de recente uitspraken van Europees commissaris Van Miert voor het Vlaamse radiolandschap.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, mediaminister Van Rompuy heeft in dit halfroond en in de commissie herhaaldelijk gewag gemaakt van een vraag aan Europees commissaris Van

Miert aangaande het radiomonopolie van de openbare omroep. Het standpunt van de Europese commissaris zou mede bepalend kunnen zijn voor de houding die in de toekomst zal worden aangenomen bij de aanpassing van de mediawetgeving of bij een aantal nieuwe initiatieven. Ik denk bijvoorbeeld aan het voorstel van decreet van onze fractie met betrekking tot de lokale radio's.

Het antwoord van de commissaris heeft evenwel niet voor de beoogde opheldering gezorgd, integendeel. In een krant wordt gewag gemaakt van een mist over medialand. De vraag rijst dan ook of we het antwoord van de commissaris, dat helemaal geen zekerheid geeft en waarin hij evenmin een uitspraak doet over dit monopolie, kunnen hantieren voor de nieuwe regelgeving.

Het antwoord van de commissaris zorgt wel voor duidelijkheid voor een aantal specifieke aspecten met betrekking tot de lokale radio's. De commissaris maakt brandhout van een aantal beperkingen die aan de lokale radio's worden opgelegd. Het gebruik van de frequentieband zou bijvoorbeeld te eng zijn voor de lokale radio's en te breed uitgesmeerd voor de openbare omroep. Het feit dat onze regelgeving op dit ogenblik de ketenvorming met het oog op de landelijke reclame verbiedt, vindt evenmin genade. Het niet kunnen uitzenden in stereo of via de kabel, en de beperking op de niet-lokale programmaties worden eveneens als niet terecht bestempeld. Kunnen we aan de hand van de bevindingen van de Europese commissaris onze wetgeving aanpassen? Er zijn heel wat lokale radio's die steeds juridisch hebben aangevochten dat zij in een te eng keurslijf zijn gewrongen.

Er is eveneens een probleem met betrekking tot de positie van de VAR. Volgens het Europese standpunt kan men namelijk niet tegelijkertijd instaan voor de verkoop van zendtijd voor de openbare omroep én gangmaker zijn voor de productie van de spotjes.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, door de perikelen bij Renault heeft de minister de laatste weken waarschijnlijk een drukke agenda gehad. Dit heeft hem evenwel niet belet om een interessante correspondentie te voeren met de heer Van Miert. Uit deze correspondentie blijkt dat er op het politieke vlak geen vaste waarden meer zijn.

Vanmorgen noemde de liberaal Denys zich sociaal. Een analyse van de brief – of wat ervan in de pers

Penris

is verschenen – van de socialist Van Miert toont aan dat hij met betrekking tot het Vlaamse radiolandschap een aantal liberale principes huldigt. Hij verzet zich tegen het reclamemonopolie van de BRTN, of zoals wij hopen de toekomstige VRT. Hij wil dat de kabel wordt opengesteld voor vrije radio's. Hij verzet zich niet tegen landelijke ketenvorming van de vrije radio's. Hij wil ook komaf maken met de bescherming die de BRTN nu nog geniet op onze frequentieband. Als het dus afhangt van commissaris Van Miert, dan dringt zich een grondige herschikking van het Vlaamse radiolandschap op.

Mijn vragen in aanvulling op die van de heer Schuermans zijn tweevoudig. Op welke manier zal het Vlaamse radiolandschap moeten worden herschikt volgens de minister ? Binnen welk tijdschema moet dat gebeuren ? Momenteel is men immers nog bezig met de bespreking van het maxidecreet. Wanneer dat is voltooid, belooft men ons een debat over de problematiek van het Vlaamse radiolandschap. In hoeverre geeft de brief van de heer Van Miert nu al aanleiding tot eventuele bestelde procedures ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik heb commissaris Van Miert maandagmiddag inderdaad gesproken. We hebben het natuurlijk vooral gehad over Renault. De radio's zijn in de huidige omstandigheden minder belangrijk dan de werkgelegenheid. Hij heeft mij een schriftelijk antwoord gegeven op de vraag die ik hem heb gesteld. Dat was overigens de vraag van de hele commissie : hoe moet het verder met het handelsreclamemonopolie en het zendmonopolie van de BRTN ? Men moet die twee zaken hier immers aan elkaar koppelen.

Zijn antwoord is dat zowel het zendmonopolie als het handelsreclamemonopolie mogelijk zijn, mits de aanpassing van onze wetgeving op een aantal punten. Straks kom ik terug op die punten. De heer Van Miert zegt dat dit op middellange termijn misschien niet houdbaar zal zijn, gelet op de Europese wetgeving. De teksten in de pers waren dus wat te affirmatief.

Zijn punten van kritiek op onze wetgeving inzake lokale radio's zijn verscheiden. Op bijna elk van die punten kunnen we echter antwoorden. Ten eerste zegt hij dat de BRTN teveel ruimte inneemt op

de frequentieband. Ons antwoord daarop is duidelijk. Ik heb de studie van Alcatel overhandigd aan mevrouw de voorzitter. Alcatel zegt dat er geen sprake is van overbescherming. Zijn tweede punt van kritiek betreft het feit dat lokale radio's geen nationale reclame kunnen werven. Ook dat is niet juist. Volgens het decreet betreft het in hoofdzaak streekgebonden reclame. 15 percent van hun reclame werven zij bij de nationale reclame. Als derde punt verklaarde hij dat men de 80/20-verhouding tussen de programma's in de lokaleradiosector niet mag opleggen. Het decreet-Schuermans is er om dat te herzien. Men mag niet uitzenden op de kabel. Dat is terecht. Ik denk dat we dat kunnen opvangen, maar dan moeten de kabelmaatschappijen zelf bereid zijn om de lokale radio's toe te laten. Er is ook kritiek op het misbruik van de machtspositie van de VAR, op grond van artikel 86. Zij zouden zowel zorgen voor de werving van de reclame als voor het maken van de spotjes. Dat is niet waar. De VAR zegt immers zelf dat ze de spots niet maakt.

Elk punt van de kritiek valt dus te weerleggen. Ik denk niet dat er vanuit juridisch oogpunt problemen zijn om zowel het reclamemonopolie als het zendmonopolie op korte termijn te blijven verdedigen.

Op termijn zal wellicht een evolutie moeten plaatsvinden. We zullen hierover in het Vlaams Parlement zeker nog een debat moeten houden. Ik wil wel duidelijk zeggen dat er op de frequentieband geen landelijke commerciële radiostations bijkomen vóór 2000, het jaar waarin de erkenningen voor de lokale radio's aflopen. We behouden in ieder geval de zes radionetten, met daarnaast een band voor lokale radio's. Ik herhaal dat er landelijk geen nieuwe frequenties komen.

In de loop van de volgende maanden kunnen we eventueel wel de bepaling uit het decreet halen dat de BRTN een monopolie heeft inzake landelijke reclame. In dit verband zullen we rekening moeten houden met de definitie van openbare omroep die men in het verdrag van Maastricht zal geven. In feite is dit monopolie nu al doorbroken vermits er nationale reclameregies zijn.

De heer Van Miert zegt dat het verbod op netwerken te sterk wordt benadrukt. Ook hierover zullen we zeker een discussie moeten voeren in het Vlaams Parlement. Het voorstel van de heren Schuermans en Decaluwé wil netwerken mogelijk maken voor samenwerkingsverbanden op regionaal vlak. Gaan we dit al dan niet uitbreiden naar netwerken van lokale radio's op meer landelijk

Van Rompuy

vlak ? Dit is iets anders dan een frequentie toestaan op de frequentieband aan landelijke commerciële stations. Hoe ver kunnen die netwerken gaan ? Dat is opnieuw een vraag waarop we in het Vlaams Parlement een antwoord moeten vinden.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is het antwoord dat de Vlaamse regering momenteel op de brief van de heer Van Miert kan geven.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, als dit nog niet is gebeurd, dan hoop ik dat uw diensten de commissieleden een kopie van de brief van de heer Van Miert zullen bezorgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de verlenging van de overeenkomst met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen en met negen sociale verhuurkantoren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de verlenging van de overeenkomst met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen en met negen sociale verhuurkantoren.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik trap een open deur in als ik zeg dat kansarmen het nog steeds zeer moeilijk hebben op de woningmarkt, zelfs op de sociale woningmarkt. De wachtlijsten bij de bouwmaatschappijen zijn zeer lang. Eind jaren tachtig hebben een aantal OCMW's sociale verhuurkantoren opgericht met de bedoeling privé-huurwoningen gedeeltelijk in het sociale woningpatrimonium in te schakelen en aldus de drempels voor de kansarmen te verlagen.

Onze huidige voorzitter heeft vroeger een overeenkomst afgesloten met het Vlaams Overleg Bewonersbelangen. Via een aantal erkenningscrite-

ria heeft hij ook negen sociale verhuurkantoren erkend. Voor deze verhuurkantoren werd in een financiële ondersteuning voorzien van ongeveer 25 miljoen frank per jaar. Dit gebeurde in 1993. Vorige week heb ik vastgesteld dat de Vlaamse regering die overeenkomst met drie maanden heeft verlengd tot eind mei 1997. Dit heeft een budgettaire weerslag van ongeveer 4 miljoen frank extra.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen. Ten eerste, wat was de oorspronkelijke looptijd van de overeenkomst die in 1993 werd afgesloten ? Ten tweede heeft men ook in de vorige regering enkele keren gevraagd om een evaluatie te maken van de werking van die sociale verhuurkantoren. Hebt u de verlenging gebaseerd op een evaluatierapport ? Wat zijn hiervan de hoofdlijnen ? Als er geen evaluatierapport is, wat waren dan de motieven om een verlenging door te voeren tot eind mei 1997 ? Bent u bereid om dit evaluatierapport hier in het Vlaams Parlement te bespreken vooraleer we de besprekingen over de Vlaamse wooncode aanvangen ? Die worden immers ook een belangrijke actor op het huisvestingsveld. Het zou goed zijn te evalueren en duidelijk te weten waar we met de wooncode naartoe gaan.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Decaluwé, u zei dat u dit een heel positieve actor vindt in het huisvestingsbeleid. Dit betekent dat we in ieder geval verder een beroep zullen kunnen doen op deze actor, die trouwens nog op initiatief van de voorzitter van dit parlement op gang is gekomen.

Eind 1993 is er een overeenkomst afgesloten waarbij deze negen sociale woonkantoren een werking konden ontwikkelen. Voor het VOB liep de overeenkomst tot eind mei. Wij hebben dat vanuit de regering met drie maand verlengd voor de verhuurkantoren om ook tot eind mei te komen. In de oorspronkelijke overeenkomst was dezelfde datum niet voorzien.

Uiteraard hebben we ondertussen een evaluatierapport. Ik heb er geen enkel probleem mee om dat ter beschikking te stellen. Dit is meegedeeld aan de Vlaamse regering de week voor de definitieve beslissing werd genomen in verband met de verlenging. Het is een heel globale evaluatie. Van de periode van drie maanden die we nog hebben zullen we gebruik maken om verder te werken aan deze evaluatie. Precies daarom hebben we de actoren op het veld nodig.

Peeters

De evaluatie heeft betrekking op de werking van de verhuurkantoren inzake huurdersbijstand, woonzekerheid en de woningen op de huurmarkt op zich, vooral de privé-huurmarkt. Dat zijn aspecten die in dit rapport naar voren komen. Het is precies verlengd met drie maanden, niet alleen om de twee overeenkomsten op hetzelfde tijdstip te brengen, maar ook om de wooncode die nu bij de Raad van State ligt te respecteren. We hebben immers het advies gevraagd op een periode van een maand. We hopen deze wooncode te bespreken in de commissie en in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement in de periode tussen Pasen en het reces. Dat betekent dat in de wooncode de belangrijke actor in het huisvestingsbeleid een definitieve erkenning en statuut zou krijgen. Zo kan iedereen met zijn specialiteit op die markt bezig zijn om, zoals u het stelde, kansarmen te helpen.

De bedoeling een verlenging door te voeren tot 31 mei lag in het feit dat we met de regering hebben berekend dat de wooncode dan zal zijn gestemd in het parlement. Mocht de wooncode pas later worden gestemd, dan kan een eventuele extra verlenging worden doorgevoerd. Het is de bedoeling een uitvloeisel te krijgen in de wooncode en ook de verhuurkantoren een statuut te geven in het huisvestingsbeleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over steunaanvragen van toneel- en dansgezelschappen voor internationale projecten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Lindekens tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over steunaanvragen van toneel- en dansgezelschappen voor internationale projecten.

Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens : Mijnheer de minister, onlangs besliste u geen bijkomende internationale kredieten meer toe te kennen aan gezelschappen die voor 1997 al een structurele verhoging van hun subsidie hadden gekregen. Het lijkt me echter niet

logisch om juist die gezelschappen die ons land uitstraling bezorgen in het buitenland de middelen te ontzeggen om dat te blijven doen. We kunnen toch niet verwachten dat ze alles betalen met de structurele subsidie die hen is toegekend en die, ondanks de verhoging, nog vrij beperkt is. Deze dient trouwens om voorstellingen in eigen land te bekostigen en om personeel te betalen. Ik hoop dat dit niet kadert in het beleid ten overstaan van de culturele ambassadeurs, maar wat ik graag wil weten is of deze beslissing al dan niet onomkeerbaar is.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mevrouw Lindekens, ik moet u erop wijzen dat dit geen beslissing is. De administratie heeft mijn woorden iets strikter weergegeven dan de bedoeling was. Ik leg even uit waarover het gaat. We hebben een budgettaire implementatieplan dat een programma uittekent voor het hele jaar van al wat internationaal doorgaat. De nadruk daarbij ligt op een aantal grote projecten, zoals Venetië – 6 miljoen frank, Catalonië – 18 miljoen frank, enzovoort. Er gaat dus meer geld dan in het verleden naar grote multidisciplinaire projecten, waarvoor meerdere gezelschappen zich inschrijven en ook steun ontvangen. Daarnaast blijven er ook middelen over voor een additioneel beleid dat internationaal georiënteerd is. De middelen voor deze eigen projecten zijn echter beperkter geworden vermits er meer wordt geïnvesteerd in de grotere projecten. Voor dans, bijvoorbeeld, wordt er qua additioneel beleid nog maar 1,5 miljoen frank ingeschreven in plaats van 6 miljoen frank. De subsidies voor de projecten op zichzelf zijn dan weer substantiëler geworden. Gezelschappen kunnen dus nog altijd een beroep doen op dit additionele beleid, maar de middelen ervan zijn wel gereduceerd. We hebben ons op die manier gehouden aan de logica, ons opgelegd door de budgettaire implementatieplannen die nodig zijn in een goed begrotingsbeleid en die het Rekenhof ook verlangt, om te vermijden dat de middelen in de loop van het jaar een beetje à la carte worden opgesoupeerd.

Ik ben het niet met u eens als u zegt dat het personeel in de gezelschappen binnen een ondermaats statuut werkt. Ik wijs u erop dat ze dit statuut zelf overeengekomen zijn. Een CAO is een contract tussen werkgever en werknemer waarmee de overheid zich niet bemoeit. De overheid kan wel honoreren. Zo heeft ze de middelen verhoogd met 213 miljoen frank. Er zijn trouwens veel toneel- en muziekgezelschappen die structurele internationale ambities hadden en deze zonder hulp van de additionele middelen ook hebben verwezenlijkt. Dat kan gaan van onze eigen Vlaamse opera tot

Martens

kleinere gezelschappen die ook op het internationale forum aanwezig zijn. Die 213 miljoen frank zijn een structurele toevoeging die moet toelaten de CAO, die de gezelschappen zelf hebben afgesloten, helemaal te honoreren en om het internationale beleid zoals ze dat voor zichzelf altijd hebben uitgeschreven, waar te maken. Willen ze bijkomende initiatieven nemen, dan kunnen ze een beroep doen op additionele middelen. Die zijn beperkter geworden omdat we uitdrukkelijk kiezen voor omvattende projecten die een grotere penetratie kennen dan het eenmalige optreden van één kunstgenre. Dat is de lijn die we daarin volgen.

De voorzitter : Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens : Mijnheer de minister, u zegt dat er nog altijd een beroep kan worden gedaan op additionele middelen. Welke criteria hanteert u dan precies ? Ik denk dan aan het voorbeeld van Victoria die met Bernadetje, een stuk dat hier veel ophef heeft gemaakt, op het festival van Avignon gaat staan en die daarvoor een weigering krijgt. Wat zijn eigenlijk de criteria die u hanteert ?

Minister Luc Martens : Voor de criteria doe ik een beroep op de adviescommissie. Ik bepaal dat dus niet willekeurig of eenzijdig. Op dit punt wordt geen enkel dossier op het kabinet geadviseerd en direct voorbereid. Er is altijd bemiddeling van de administratie of de adviescommissie. Het is altijd op basis daarvan dat ik zelf de beslissing neem. Bij projecten wordt nagegaan welk doelpubliek men met dit project wil bereiken. Welke kunstvormen wil men daar etaleren, welke sterke kant wil men in die regio tonen ? Dat wordt project per project bekeken. Wat het additionele beleid betreft, dat heeft te maken met de presentatie van het eigen project en van het eigen dossier. Daarom kan ik niet in absolute termen zeggen wat de criteria zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

**SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE,
HET ADVIES- EN OVERLEGCOMITE EN DE
WERKGROEP**

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Dames en heren, voor de Volks-

unie-fractie is de heer Willy Kuijpers in de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud als vast lid en in het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant en in de werkgroep Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen als plaatsvervangend lid telkens vervangen door mevrouw Gerda Raskin.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik wens bij hoogdringendheid en bij motie van orde voor te stellen dat aan de dagorde van de vergadering van deze namiddag de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende de sluiting van Renault België in Vilvoorde wordt toegevoegd. We hebben in de loop van de voorbije twee dagen, en dit aansluitend op de hoorzitting die maandag jongstleden werd georganiseerd door de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden, een voorstel van resolutie uitgewerkt. We zijn erin geslaagd over alle fractiegrenzen heen daarover tot een akkoord te komen. Daarom stel ik voor om dit bij hoogdringendheid en bij motie van orde aan de dagorde toe te voegen.

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer De Roo de spoedbehandeling in plenaire vergadering voorgesteld van het voorstel van resolutie betreffende de sluiting van Renault België in Vilvoorde.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel tot resolutie onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan De Roo, Francis Vermeiren, Robert Voorhamme, Joris Van Hauthem, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen betreffende de sluiting van Renault België te Vilvoorde – 560 (1996-1997) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren De Roo, Vermeiren, Voorhamme, Van Hauthem, Bogaert en Stassen betreffende de sluiting van Renault België te Vilvoorde dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement

- heeft met verbijstering kennis genomen van de plotse beslissing van het Franse autobedrijf Renault om haar vestiging te Vilvoorde te sluiten, waardoor niet alleen de 3.100 werknemers hun werkgelegenheid zien verloren gaan, maar ook de werknemers in de vele toeleveringsbedrijven in Vlaanderen ;
- gezien
 - 1° de langdurige aanwezigheid van Renault in Vilvoorde ;
 - 2° de excellente arbeidsproductiviteit van de Renault-vestiging te Vilvoorde, die tot de hoogste van de ganse Renault-groep behoort ;
 - 3° de omvangrijke investeringen die de laatste jaren nog gebeurden in deze vestiging ;
 - 4° de talrijke inspanningen van het personeel om tegemoet te komen aan de eisen inzake flexibiliteit en productiviteit en de eerdere afvloeiing van 400 personeelsleden ;
 - 5° de verzekering van Renault-voorzitter Louis Schweitzer in september 1996 dat "alle fabrieken (van de Renault-groep) nu een correcte omvang voor groei in petto hebben" ;
- gelet op
 - 1° artikelen 2 en 118 van het EG-verdrag alsmede het protocol en de overeenkomst betreffende de sociale politiek die aan het EG-verdrag zijn gehecht met het oog op de uitvoering van het Sociaal Handvest en de bevordering van de sociale dialoog ;
 - 2° de Europese richtlijnen (75/129/EEG en 94/45/EG) betreffende de aanpassing van de wetgevingen inzake collectief ontslag en de instelling van een Europese ondernemingsraad ;
- stelt vast
 - 1° dat de Renault-directie zonder een voorafgaande mededeling aan de werknemers, laat staan overleg in de ondernemingsraad, beslist heeft tot sluiting van de Renault-vestiging te Vilvoorde ;
 - 2° dat de eenzijdig getroffen maatregel getuigt van een willekeurig optreden dat niet enkel onaanvaardbaar is, maar tevens een aanfluiting betekent van alle regels die de sociale verhoudingen in ons land sedert het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben gekenmerkt ;
 - 3° dat volgens haar verklaring de Renault-directie de beslissing niet genomen heeft omwille van aan Renault-Vilvoorde inherente factoren maar met het oog op een productieconcentratie van de Renault-groep ;
 - 4° dat geen van de verschillende overheden beschikt over afdwingbare middelen om de getroffen beslissing ongedaan te maken ;
 - 5° dat de sluiting van de Renault-vestiging te Vilvoorde een gevaarlijk precedent dreigt te worden ;
- neemt zich voor spoedig een themadebat te houden over het sociaal-economisch beleid in Vlaanderen ;
- veroordeelt ten stelligste de genomen beslissing van de Renault-groep ;
- verklaart zich volledig solidair met alle getroffen werknemers en hun families ;
- vraagt aan de Vlaamse regering
 - 1° alles in het werk te stellen om de door Renault genomen beslissing terug te draaien ;
 - 2° namens de Vlaamse Gemeenschap protest aan te tekenen bij en in overleg te treden met de regering van de Franse Republiek, hoofdaandeelhouder van de Renault-groep ;

Voorzitter

- 3° na te gaan of de regelgevingen (OESO – Europese Unie – federaal) werden gerespecteerd en desgevallend de nodige acties te nemen en procedures in te zetten ;
- 4° initiatieven te nemen die er op gericht zijn bovenvermelde regelgevingen beter afdwingbaar te maken.

De bespreking is geopend.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, het bericht dat Renault-Vilvoorde dicht moet, heeft heel Vlaanderen zwaar geschokt. Ook het Vlaams Parlement heeft daar met verbijstering kennis van genomen. De koppeling van een resolutie, die we met het hele Vlaams Parlement zouden willen bespreken en goedkeuren, aan de interpellaties en het debat die we deze voormiddag voerden, is een uitzonderlijke politieke daad.

Laten andere, minder massale sluitingen ons dan koud ? Hebben we geen oog voor de sociale gevolgen voor de werknemers in kleine ondernemingen wanneer ze slachtoffer zijn van sluiting of afdanking ? Uiteraard niet. Achter de dramatische berichten gaan altijd mensen en gezinnen schuil, maar de aangekondigde sluiting van Renault-Vilvoorde is zo uitzonderlijk dat een uitzonderlijk politiek initiatief van het Vlaams Parlement meer dan gewettigd is.

We werden geconfronteerd met een brutale sluiting van een rendabele vestiging waarbij een beslissing werd genomen door de buitenlandse hoofdzetel zonder enige vorm van overleg. De vergelijking met de sluiting van de Michelinvestiging in Sint-Pieters-Leeuw ligt voor de hand. De vele reacties tonen aan dat iedereen verontwaardigd is. We pikken deze hold-up strategie niet. Dat het om een multinationale onderneming gaat met een overheid als hoofdaandeelhouder maakt het helemaal onaanvaardbaar.

De voorliggende resolutie heeft een beperkte maar ook een duidelijke bedoeling. De tekst wil zich niet uitspreken over het economisch en sociaal beleid in Vlaanderen of België. Dat is het onderwerp van een afzonderlijk debat dat de volgende weken kan worden gehouden. De resolutie is een uiting van een grote solidariteit met de getroffen werknemers en hun gezinnen. Ze is bovendien de uitdrukking

van onze verontwaardiging en wil een krachtig signaal geven aan de multinationale ondernemingen en alle betrokken overheden in Europa. Deze tekst zou daarom unaniem moeten worden goedgekeurd. Vlaanderen heeft altijd inspanningen geleverd om een ondernemingsvriendelijk klimaat tot stand te brengen dat natuurlijk altijd kan worden verbeterd. Daarnaast werden inspanningen geleverd om zich aan te passen aan en in te spelen op de open grenzen in de wereld.

De auto-assemblagesector met flexibele, goedgeschoolde en uiterst productieve werknemers bevestigt dat dit geen holle woorden zijn. We denken er niet aan om deze klok terug te draaien. Multinationale ondernemingen blijven welkom in Vlaanderen. We zullen onze troeven blijven uitspelen en uitbouwen omdat we weten dat buitenlandse investeringen belangrijk zijn. Er zijn evenwel grenzen aan. We willen geen blind kapitalisme waarin werknemers en vestigingen pionnen zijn op een mondiaal schaakbord. Werknemers mogen niet de speelbal zijn van hoofdkwartieren van multinationale ondernemingen. Dit is onmenselijk en onethisch. We kiezen uitdrukkelijk voor een markteconomie die sociaal en ecologisch wordt gecorrigeerd. Dit moet een Vlaamse, een Belgische maar ook een Europese keuze zijn. De Renaultsluiting is geen intern maar een internationaal probleem. Het antwoord moet dan ook internationaal gegeven worden. Het is vooral de Europese Unie die de grote verantwoordelijkheid draagt.

De Intergouvernementele Conferentie, waaraan gisteren heel wat aandacht werd besteed in het Vlaams Parlement, moet nieuwe stappen zetten op sociaal vlak. We hebben geen boodschap aan een Europa zonder sociaal gelaat. De lidstaten moeten eindelijk een structurele doorbraak bewerkstelligen omtrent dat sociale Europa. Het Europese project is te belangrijk voor de mensen, te diepgaand, te rijk, om het louter economisch of monetair te behandelen. Het moet zich richten tot alle burgers. Iedereen zou er beter van moeten worden. Het Europese sociaal beleid mag niet langer Europa's achillespees blijven. De CVP-fractie zal met overtuiging het voorstel van resolutie goedkeuren. Het is van uitermate groot belang dat het Vlaams Parlement daar unaniem achter staat. De feiten moeten worden veroordeeld. Onze grote solidariteit moet worden verwoord. Die gaat uit naar de getroffen werknemers van de Renaultvestiging – en hun families – en de toeleveringsbedrijven die ervan afhankelijk zijn. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de minister-president, collega's, er zijn van die momenten dat men in het parlement eenparig moet kunnen zijn. Ik denk dat we met de brutale beslissing van Renault-Frankrijk zo'n ogenblik meemaken. Het betreft een beslissing waarbij zoveel duizenden gezinnen worden getroffen ; waarbij elke vorm van ondernemingsethiek afwezig is gebleven ; en waarbij men geen rekening heeft gehouden met de diepmenselijke belangen. Dit noopt het parlement om wat gebeurd is met klem te veroordelen. Collega's, de verleiding om naar aanleiding van deze problematiek een sociaal en economisch debat te voeren, is groot geweest. We hebben uiteindelijk ervoor gekozen om dit niet te doen. De materie is te belangrijk. In de resolutie staat dat we binnenkort een themadebat zullen voeren. Op sociaal en economisch vlak willen we nagaan hoe we het best onze omgevingsfactoren uitbouwen om in Vlaanderen de grootste tewerkstellingsgroei te krijgen.

Uit het antwoord van de minister-president heb ik begrepen dat de sluiting van Renault Vilvoorde niet op de eerste plaats een economische, maar wel een politieke beslissing was. Het beleid van Renault wordt gestuurd door de Franse overheid. Daarom is het van het grootste belang dat de Vlaamse regering met de Franse regering overlegt. De enige mogelijkheid om deze onterechte beslissing teniet te doen, moet in dat overleg worden gesitueerd.

Ik denk dat het actuele klimaat in Frankrijk ervoor zorgt dat de Franse regering daarvoor open staat. Ik heb hier het communiqué van de Franse premier Juppé voor me liggen. Ik citeer. Ik wil dat er nu een periode van discussie en overleg van start gaat, en dat men met respect voor de procedure en de Europese, Franse en Belgische regels tot overleg overgaat. Einde citaat. De enige mogelijkheid om de beslissing teniet te doen ligt dus, zoals gezegd, in de opdracht die in deze resolutie wordt verwoord : de Vlaamse regering moet met de Franse regering overleggen.

Collega's, het is een goede zaak dat we solidair zijn met de werknemers van Renault. Het is ook een goede zaak dat we de sluiting veroordelen. Maar het is ook noodzakelijk dat we de Vlaamse regering deze opdracht tot overleg geven. De Vlaamse regering moet alles doen wat in haar mogelijkheden ligt om de Franse regering te overhalen deze beslissing teniet te doen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, de beslissing van Renault is een oorlogsverklaring van de bedrijfsleiding aan haar werkvolk. Daarstraks werd hier unaniem erkend dat dit werkvolk alles heeft gedaan om de directie ter wille te zijn door zich alsmaar beter, harder en flexibeler in te zetten. De beslissing van Renault is een oorlogsverklaring van een bedrijfsleiding aan een samenleving die zich alsmaar dieper plooit om tegemoet te komen aan eenzijdige economische opvattingen. De beslissing van Renault is ten slotte een misplaatste oorlogsverklaring van een economisch systeem aan de samenleving.

Door de wijze waarop ze plaatsvindt, raakt ze alle werknemers, en niet alleen de werknemers van Renault en haar toeleveringsbedrijven. Ik was toevallig aanwezig op de betoging van de arbeiders van Renault en vele andere bedrijven. Gelooft me : de beslissing van Renault raakt alle industrie-arbeiders, en waarschijnlijk alle werknemers van het land. Het klimaat van onzekerheid en machteloosheid waartegen we nu reeds enige tijd een moeilijke strijd voeren, wordt door deze beslissing met één klap zoveel erger. Deze beslissing ondermijnt het democratisch systeem. Daarom is het zo belangrijk dat we in dit parlement in staat zijn om met deze resolutie eendrachtig te reageren tegen deze beslissing.

We moeten natuurlijk geen valse beloften doen. We moeten rekening houden met onze beperkte mogelijkheden. Maar we moeten wel reageren zonder schroom. We scharen ons resoluut en ondubbelzinnig achter de werknemers van Renault. We doen dit op de wijze die ze ons tijdens de hoorzitting en tijdens hun acties zelf hebben getoond, sereen en vastberaden. Dat, denk ik, zal respect afdwingen, ook al weten zowel wij als zij dat de kansen alsnog klein zijn. De belangrijkste mogelijkheid die we hebben is, denk ik, de morele druk die we kunnen uitoefenen.

Ten tweede onderschrijft de resolutie namens alle fracties dat alle mogelijke juridische stappen moeten worden ondernomen en dat we op die manier ons moreel protest ook daadwerkelijk kracht moeten bijzetten.

Dit doen we ook door onszelf te respecteren en snel een in de resolutie aangekondigd initiatief te nemen om een themadebat te organiseren, zodat de discussie ruimer kan worden gevoerd. Door ons te richten op de discussie die ten grondslag ligt aan dit soort van aangelegenheden zullen wij ook onze geloofwaardigheid onderstrepen. Wellicht – en

Voorhamme

zoals ook bleek bij de voorbespreking van deze resolutie – zal een dergelijke discussie duidelijk maken dat er verschillende meningen bestaan over de oplossingen die moeten worden geboden in dit vraagstuk. Sommigen zullen eerder achter bedrijfsbeslissingen staan, terwijl anderen eerder achter de werknemers staan. Een dergelijke discussie zijn we echter aan onszelf verplicht. Zoals in feite in de resolutie staat, moet die ook kunnen leiden tot concrete maatregelen, tot meer bindende regels inzake het gedrag van ondernemingen van om het even welke omvang, maar vooral van de grotere, de multinationale ondernemingen. Vooral deze laatsten moeten we een beter gedrag afdwingen ten overstaan van onze samenleving, omdat ze een voorbeeldfunctie hebben.

Deze discussie is ook nodig omdat er ons inziens bij vele werknemers in onze streken een absolute behoefte bestaat aan meer duidelijkheid over de visie van de overheid op een aantal belangrijke sectoren van ons gewest. De minister zei het een tijd geleden reeds : in Vlaanderen is de assemblagenijverheid een ongelooflijk belangrijke industrietaak. Mét Renault is Vlaanderen zeker de meest intensieve regio inzake automobielassemblage. Ongeacht de beslissing die bij Renault valt zal Vlaanderen dit waarschijnlijk blijven. Het is dus belangrijk dat we duidelijkheid scheppen voor de vele duizenden werknemers, die er rechtstreeks of onrechtstreeks iets mee te maken hebben, over de manier waarop de overheid een strategische visie ontwikkelt voor hun sector. Daarom is het van belang dat alle partijen deze resolutie niet alleen hebben ondertekend, maar dat ze die ook goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, wie ooit in de ogen van stoere mannen tranen van machteloze woede heeft gezien, die wordt daar stil bij. Hij beseft dan wat hier en nu aan de hand is.

Veel belangrijker dan de wens in de resolutietekst alles terug te vinden van wat we hier vanmorgen hebben gezegd, is de noodzaak enthousiast in te gaan op de oproep van de vorige sprekers, de oproep dat dit parlement een unaniem signaal zou geven aan de buitenwereld.

Een aantal elementen vinden we in de resolutie misschien niet terug. We vinden er echter wel een aantal elementen in terug die we heel essentieel

vinden. De oproep tot de Vlaamse regering om als een volwaardige regering met de Franse regering in overleg te treden, is het enige lichtpunt dat de verschrikkelijke beslissing om de vestiging te Vilvoorde te sluiten, kan wijzigen.

In deze resolutie zien we dat we ons met zijn allen engageren om aan een afdwingbare regelgeving op Europees niveau te werken. Ik doe een oproep tot de grote politieke families in dit parlement en in het Europees Parlement om dit engagement op Europees niveau door te trekken.

In het kader van deze engagementen zal de Volksunie-fractie de voorliggende resolutie met enthousiasme steunen. Mijnheer de minister-president, u kunt in de toekomst op onze fractie steunen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, uitzonderlijke omstandigheden vergen uitzonderlijke reacties. Het gaat hier hopelijk over een uitzonderlijk geval dat zelden voorkomt.

Gezien de uitzonderlijke omstandigheden wil onze fractie prioriteit geven aan een eensgezinde reactie van het Vlaams Parlement op de brutale en arrogante beslissing van Renault. We willen dus eensgezind reageren en zeker niet vervallen in politieke of ideologische tegenstellingen. Wij moeten pal achter de eensgezindheid van de veroordeling en de solidariteit met de getroffen werknemers staan. Zij zullen de steun van de politiek stevast nodig hebben bij de vreedzame initiatieven die ze hebben genomen en die ze zullen nemen. Daarom staan we sterk achter de oproep tot solidariteit.

Collega's, we mogen echter niet blind zijn. We moeten verder durven kijken dan Renault Vilvoorde. We moeten verder durven kijken dan deze resolutie. Deze resolutie wordt pas geloofwaardig wanneer er werk wordt gemaakt van het bindend maken van bepaalde regelgeving en afspraken. Deze regelgeving moet zaken zoals Renault Vilvoorde helpen vermijden. We komen er niet als we onszelf wijs maken dat dit een accident de parcours is. Dan gaan er nog meer ongelukken gebeuren. We moeten ingrijpen in het parcours zelf en we moeten het parcours zelf durven te leggen.

Omdat we dit in deze resolutie terugvinden en omdat we de eensgezindheid zeer belangrijk vinden, zullen we deze resolutie met overtuiging, maar niet met enthousiasme, steunen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, na het debat van deze ochtend en de afgelegde stemverklaringen valt er natuurlijk niet veel meer te zeggen.

Zoals de heer Voorhamme terecht zei, is deze beslissing een oorlogsverklaring. Deze oorlogsverklaring is niet alleen aan het werkvolk of de samenleving gericht. Het is in feite een oorlogsverklaring aan elk individu van deze samenleving. Die samenleving wordt vandaag meer dan ooit met de neus op de feitelijke onmacht van de Vlaamse regering, van de federale regering en van de Vlaamse regering tegenover de federale gedrukt. Ook de federale regering voelt zich onmachtig tegenover de incidenten die zich in Renault-Frankrijk voordeden.

Mijnheer de minister, het Vlaams Blok is blij dat u deze middag op de tribune strijdvaardig uit de hoek kwam. Het doet ons nog meer plezier dat wij minister Van Rompuy, de fractieleider van de CVP in een vorige legislatuur, na twee jaar terug op de tribune zijn vroegere strijdbaarheid ten toon zagen spreiden. U heeft allebei gelijk als u zegt dat het debat verder gaat dan de veroordeling van deze oorlogsverklaring en een solidariteitsverklaring met de getroffen werknemers. De minister-president heeft inderdaad gelijk als hij zegt dat het debat moet worden aangezwengeld over de sociaal-economische instrumenten waarover we vandaag niet beschikken, zoals de arbeidskosten. De minister van Economie heeft inderdaad gelijk als hij wijst op de verpletterende verantwoordelijkheid van heel het klassieke, Franse politieke bestel, inclusief de Franse Parti Socialiste. Die heeft haar vazal aan het hoofd van Renault-Frankrijk gezet.

We kunnen er niet aan voorbij gaan dat het regelgevende Europa ook hier niet kan optreden. We pleiten in onze resolutie terecht voor de mogelijkheid tot de afdwinging van bepaalde regels. Als Vlaams Parlement en als individuele Vlaamse parlementsleden kunnen we niet toestaan dat het bij deze ene stap blijft, ook al is het een goedbedoelde en hopelijk unaniem goedgekeurde resolutie. We moeten tonen wat we waard zijn in onze solidariteit die we nu met onze stem en onze resolutie betuigen.

Daarom herhaal ik mijn oproep die ik in de commissie al deed. Het betreft een rol die ik aan u wil toebedelen, mijnheer de minister. Als controlerend

orgaan van de Vlaamse regering hebben we te maken met de Franse regering die ook een controle-rend orgaan heeft, namelijk de Assemblée Française. Het is toch niet te veel gevraagd dat u als voorzitter van dit Vlaams Parlement de nodige stappen onderneemt en contact neemt met het Frans Parlement om daar politieke druk uit te oefenen. Als de Franse parlementsleden niet naar hier willen komen, dan roep ik u op om met uw Bureau en als het moet met het hele Vlaams Parlement naar de Franse Assemblée te gaan. U moet hen zeggen waar het ons om te doen is. Het Vlaams Blok zal het niet bij woorden en stemmen houden. We zullen, net zoals in andere dossiers, altijd en overal, hier en in Vilvoorde aan de kant van de werknemers staan. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren De Roo, Vermeiren, Voorhamme, Van Hauthem, Bogaert en Stassen betreffende de sluiting van Renault België te Vilvoorde.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
120 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia

Voorzitter

Coens Joachim	Sarens Freddy
Cordeel Marc	Sauwens Johan
Creyelman Frank	Schuermans Eddy
De Batselier Norbert	Sleeckx Jef
De Groot Etienne	Stassen Jos
De Gucht Karel	Stevaert Steve
De Loor Herman	Strackx Felix
De Maght-Aelbrecht Anny	Suykerbuyk Herman
De Meyer Jos	Swennen Guy
De Reuse Herman	Swinnen René
De Ridder Peter	Taylor John
De Roo Johan	Timmermans Jacques
De Schamphelaere Mia	Tobback Bruno
De Vilder Freddy	Tyberghien-Vandenbussche Maria
Decaluwé Carl	Van Aperen Arnold
Demeulenaere Julien	Van Cleuvenbergen Riet
Denys André	Van Den Heuvel Ria
Deprez Paul	Van der Poorten Mark
Desmet Peter	Van Dijck Kris
Deswaene Roland	Van Eycken Christian
Devolder Jacques	Van Grembergen Paul
Dewinter Filip	Van Hauthem Joris
Dielens Fred	Van Hecke Mieke
Dillen Marijke	Van Lindt Sonja
Doomst Michel	Van Looy Jef
Dumez Paul	Van Mechelen Dirk
Feytons Freddy	Van Nieuwenborgh Gracienne
Gabriels Jaak	Van Nieuwenhuysen Luk
Geysels Jos	Van Nieuwerkerke André
Goos Johnny	Van Overmeire Karim
Goovaerts Leo	Van Peel Marc
Grouwels Brigitte	Van Rompaey Hugo
Heeren Veerle	Van Vaerenbergh Etienne
Huybrechts Pieter	Van Wallendael Tuur
Kenzeler André	Vandenbossche Walter
Keulen Marino	Vandenbroeke Chris
Lachaert Patrick	Vandenbussche Michiel
Lauwers Herman	Vandendriessche Bart
Laverge Jacques	Vanderpoorten Marleen
Lindekens Kathy	Vanleenhove Gilbert
Lisabeth Carlos	Vanvelthoven Peter
Logist Marcel	Verlinden Mandus
Lootens-Stael Dominiek	Vermeiren Francis
Maes Jacky	Verougstraete Christian
Maes Nelly	Verrijken Emiel
Malcorps Johan	Verwimp-Sillis Cecile
Marsoul Hugo	Voorhamme Robert
Matthijs Erik	Weyts Johan
Maximus Lydia	Wymeersch Frans
Merckx-Van Goey Trees	
Olivier Marc	
Penris Jan	
Platteau Stefaan	
Quintelier Leonard	
Ramoudt Didier	
Raskin Gerda	
Sannen Ludo	

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

TWEEDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1996

BEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1997

Beraadslaging en stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de tweede aanpassing van onze werkingsbegroting voor het begrotingsjaar 1996 en onze werkingsbegroting voor het begrotingsjaar 1997.

De bespreking is geopend.

De heer Cardoen, secretaris, heeft het woord.

De heer Georges Cardoen, secretaris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, deze beide begrotingen werden op 18 februari jongstleden goedgekeurd door het Bureau. Over de begrotingsaanpassing voor 1996 kan ik zeer kort zijn. Het gaat enkel om interne verschuivingen, die zich aan het einde van elk boekjaar opdringen.

Inzake de buitengewone begroting zagen we ons gedwongen om 138,1 miljoen frank extra uit het reservefonds op te nemen. De bouwkosten van het nieuwe parlamentsgebouw liggen enigszins hoger dan oorspronkelijk geraamd.

Voor de werkingsbegroting 1997 werd door u een globale dotatie goedgekeurd van 1,77 miljard frank. De voorliggende begroting verdeelt die over de verschillende posten. Het zal u opgevallen zijn dat deze begroting, overeenkomstig de wens van de heer Geysels, aanzienlijk gedetailleerder is dan de voorgaande. Zoals voorgaande jaren werd de werkingsbegroting opgesplitst in twee delen, een middelen- en een uitgavenbegroting. Zoals blijkt uit de toelichting betekent 1,77 miljard frank, in globo, een stijging met 2,6 percent tegenover vorig jaar. Bij een inflatie van ongeveer 2 percent op jaarbasis is dit een reële stijging van 2,6 percent.

De grootste en feitelijk enige echte stijging is de toename van de personeelskosten. De definitieve personeelsformatie, die u hopelijk zo dadelijk zult goedkeuren, voorziet in een aanzienlijke en gevoelige stijging. Die is gerechtvaardigd, gezien de toename in taken waarmee het personeel wordt geconfronteerd. Na één jaar werking heeft men een evaluatie gemaakt en vastgesteld dat het werkvolume met 40 tot 50 percent is toegenomen. Dit

jaar zullen ook de werken aan het toekomstig huis van de Vlaamse parlementsleden starten.

Dan blijft er nog één post, de huur van een voorlopige huisvesting van de parlementsleden. Dat is ook een behoorlijke uitgave en die hopen we zo vlug mogelijk te drukken door de werken aan het nieuwe huis te bespoedigen. Tot daar de toelichting bij de begrotingswijziging en de begroting voor 1997. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de tweede aanpassing van onze werkingsbegroting voor het jaar 1996 daarmee eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

Mag ik aannemen dat onze werkingsbegroting voor het begrotingsjaar 1997 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

AANPASSING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN HET VLAAMS PARLEMENT

Beraadslaging en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van de personeelsformatie van het Vlaams Parlement.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, ik wil een opmerking maken bij de documenten die we hebben gekregen in verband met de nieuwe personeelsformatie van het Vlaams Parlement. Ik veronderstel dat deze banen openstaan voor mannen zowel als voor vrouwen. Dan vraag ik of dit in de benaming van de functies zou worden weergegeven. Het gaat niet op dat we in dit Vlaams Parlement enerzijds blijven spreken van een secretaris-generaal of griffier en anderzijds van een directiesecretaresse. Ik vraag dat we de regels

Van Cleuvenbergen

die wij aan anderen opleggen zelf consequent zouden toepassen. (*Applaus*)

De voorzitter : Wij zullen dat als een taalcorrectie beschouwen en dat zal op deze manier worden aangepast.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de persoonsformatie van het Vlaams Parlement eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN PROTOCOL tussen het Vlaams Parlement en het Rekenhof betreffende de invoering van een controle door het Rekenhof op de rekeningen van het Vlaams Parlement

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van protocol tussen het Vlaams Parlement en het Rekenhof betreffende de invoering van een controle door het Rekenhof op de rekeningen van het Vlaams Parlement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
112 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
116 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky

Voorzitter

Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus

Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van protocol aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Etienne De Groot en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 18 februari 1997 door de heer Etienne De Groot gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de hervorming van de opleiding Kinesithérapie – 546 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Groot en Vandenbroeke tot besluit van de op 18 februari 1997 door de heer De Groot gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de hervorming van de opleiding Kinesithérapie.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De Heer Pieter Huybrechts : Onze fractie zal deze met redenen omklede motie niet goedkeuren om de volgende reden : het lijkt mij vrij ongerijmd om eerst aan de Vlaamse regering te vragen de universitaire opleiding Kinesithérapie te behouden en vervolgens te verzoeken een hoorzitting over deze problematiek te organiseren. Eerst een beslissing nemen om vervolgens rond de tafel te gaan zitten om het probleem te bespreken, lijkt mij de omgekeerde wereld. Het lijkt mij logischer eerst een hoorzitting te houden om nadien, nadat alle betrokken partijen zijn gehoord, een standpunt over de opleiding Kinesithérapie in te nemen.

Ten slotte, aan de vraag van de heren De Groot en Vandenbroeke om een hoorzitting te organiseren, is reeds voldaan.

De voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer Etienne De Groot (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik ben blij dat de heer Huybrechts voor mij het woord heeft gevoerd. Zodoende kan ik hem onze motieven bekend maken.

Ik kan u volgen als u zegt dat het geen zin heeft om eerst een beslissing te nemen en daarna een hoorzitting te houden.

De zingeving van deze motie bestaat erin dat men de universitaire opleiding behoudt. Aangezien men in de wet-Diegenant verschillende mogelijkheden voorziet, wordt naar aanleiding van de hoorzitting en de conclusies van het parlement en de Vlaamse regering beslist welke opleiding men voor de kinestherapie moet inrichten.

Wij pleiten voor het behoud van de universitaire opleiding, omdat het op het ogenblik de enige opleiding is die, mits een aantal aanpassingen, voldoet aan de gestelde eisen. De minister was overigens niet verplicht te kiezen tussen de hogeschoolopleiding en de universitaire opleiding. In de wet-Diegenant voorziet men namelijk in beide mogelijkheden. Daarom pleiten we, hoewel aan het gedeelte van de motie met betrekking tot de hoorzitting is voldaan, nog steeds voor het behoud van de universitaire opleiding.

Tijdens mijn interpellatie heb ik de minister vergeleken met een excentrieke Amerikaanse miljardair die in Schotland een kasteel afbreekt, en dit met veel moeite heropbouwt in de woestijn in Arizona. Ik hoop dat de collega's het belang van deze opleiding zullen inzien en dat zij deze motie zullen goedkeuren. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, bij de bespreking van de interpellatie heb ik ons standpunt reeds naar voren gebracht. Wij waren het onmiddellijk eens met het organiseren van een hoorzitting. De voorzitter van de commissie heeft terzake reeds een initiatief genomen. De hoorzitting zal doorgaan op 12 maart.

Bovendien hebben wij een aantal standpunten naar voren gebracht die wij onverkort blijven verdedigen. Voor ons is het namelijk nog steeds de kwaliteit van gezondheidszorg die primeert. Alles moet betaalbaar blijven en de studenten die vandaag met hun studies beginnen, moeten de kans

krijgen om hun beroep uit te oefenen. De know-how moet op de verschillende niveaus ten gelde worden gemaakt. Bovendien is het element van de timing belangrijk.

Wij zullen deze motie niet goedkeuren, omdat we het niet logisch vinden dat men enerzijds vraagt een hoorzitting te organiseren, terwijl men tegelijkertijd zelf reeds een standpunt inneemt. Wij zullen pas na de hoorzitting een definitief standpunt innemen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, wij zullen ons bij de stemming over deze motie onthouden, en wel om volgende redenen.

Ten eerste, de universitaire opleiding blijft behouden, maar wij weten nog niet onder welke vorm. Ik neem aan dat wij hierover tijdens de hoorzitting meer duidelijkheid zullen krijgen.

Ten tweede, het is vreemd dat het Vlaams Parlement aan de regering vraagt om in het Vlaams Parlement een hoorzitting te organiseren. Ik meen dat het Vlaams Parlement zelf het initiatief moet nemen, wat overigens reeds is gebeurd. Ik meen dan ook dat het tweede deel van de tekst niet toepasselijk is voor een motie gericht aan de regering.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
37 leden hebben ja geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden ;
76 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien

Voorzitter

Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goovaerts Leo
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny

Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Caubergs Jan
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo

Voorzitter

Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Hostekint.

De voorzitter : Dat is genoteerd.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Walter Vandenbossche, Michiel Vandenbusche, Etienne Van Vaerenbergh, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, de heer Herman Candries en mevrouw Brigitte Grouwels tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Walter Vandenbossche in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij reclame in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad – 547 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vandenbossche, Vandenbusche, Van Vaerenbergh, mevrouw Verwimp-Sillis, de heer Candries en mevrouw Grouwels tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Vandenbossche in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij reclame in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Door de heren Van Nieuwenhuysen en Van Hautem werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

In de derde streep op de drie laatste regels de woorden "Reclame mag niet discrimineren op grond van ras, taal, godsdienst, cultuur of geslacht"

vervangen door de woorden "Reclame mag niet discrimineren op grond van ras, godsdienst, cultuur, geslacht en in wettelijk meertalige gebieden op grond van taal."

We spreken ons eerst uit over het amendement.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, collega's, meer dan 80 percent van de reclame die wordt verspreid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebeurt uitsluitend in het Frans. Nochtans maakt informatie over producten en goederen een essentieel onderdeel uit van het maatschappelijk leven. Daarom hebben wij, naar aanleiding van de interpellatie, die motie van aanbeveling ingediend, waarbij we stellen dat reclame niet mag discrimineren op grond van ras, taal, godsdienst, cultuur en geslacht. We vragen de minister-president de richtlijn van de Raad van Ministers van de Raad van Europa in die zin te wijzigen.

Tegelijkertijd hebben we ook een oproep gericht aan het Vlaamse bedrijfsleven opdat deze zich anders zou opstellen en zich bewust wordt van deze discriminerende feiten. Ook daar is er een probleem, en heeft de minister-president er zich toe verbonden de SERV te contacteren.

Ik ga even in op het amendement van het Vlaams Blok. Het is perfect logisch dat zij vragen om in het tweetalig gebied Brussel het grondwettelijk beginsel van de tweetaligheid te laten bevestigen in een resolutie. Het leek mij dan ook weinig zinvol om dit hier als amendement aan toe te voegen.

De voorzitter : De heer Goovaerts heeft het woord.

De heer Leo Goovaerts : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is duidelijk dat de VLD zich zal aansluiten bij deze motie. Toch lijkt het stemmen van een dergelijke motie op wishful thinking. Het lijkt me geen motie te zijn waar ooit iets van in huis kan komen. De VLD had liever gezien dat de CVP, de SP en de Volksunie in Brussel zelf de huidige taalwetgeving zouden doen respecteren door de Fransaligen, met wie zij in de meerderheid zitten.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan mij volledig vinden in wat de heer Goovaerts heeft gezegd. Het blijft niettemin belangrijk dat er pogingen worden ondernomen

Van Nieuwenhuysen

om het straatbeeld in Brussel opnieuw tweetalig te maken. Sedert de staats hervorming van 1988 is er immers een sterke verfransing aan de gang. Hoe omslachtig deze poging ook is, ik vrees dat we op dit ogenblik geen andere keuze hebben dan te werken via dergelijke middelen.

Zoals het in de motie staat omschreven bestaat het gevaar dat het verbod op discriminatie op basis van taal wordt aangegrepen om – bijvoorbeeld in de faciliteitengemeenten of in andere gemeenten in Vlaams-Brabant waar Franstaligen leven – systematisch de tweetaligheid af te dwingen. Daarom hebben wij dit amendement ingediend dat een toevoeging inhoudt : discriminatie op basis van taal kan niet, maar dat mag alleen gelden in wettelijk meertalige gebieden. We denken dat we met deze toevoeging de zaak veiliger aanpakken.

Als ik het goed heb begrepen, zijn sommige parlementsleden het wel eens met de inhoud van het amendement, maar zullen ze het toch niet goedkeuren omwille van de identiteit van de indianen. Als staaltje van nieuwe politieke cultuur kan dit tellen. Het Vlaams Blok heeft zijn stemgedrag steeds afgestemd op de inhoud. Geachte collega's, praat maar verder over de nieuwe politieke cultuur ; wij zullen ze wel toepassen.

Indien de motie ongewijzigd wordt voorgelegd, zonder rekening te houden met dit amendement, vrees ik dat we de doos van Pandora openen. Hier wil het Vlaams Blok niet aan meewerken. Indien de motie ongewijzigd blijft, zullen we ons bij de stemming onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Van Nieuwenhuysen en Van Hauthem.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Penris Jan
Raskin Gerda
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques

Voorzitter

Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eycken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel

Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Caubergs Jan
 Goovaerts Leo

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vandenbossche, Vandenbussche, Van Vaerenbergh, mevrouw Verwimp-Sillis, de heer Candries en mevrouw Grouwels tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Vandenbossche in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij reclame in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 103 leden hebben ja geantwoord ;
 15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia

Voorzitter

Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy

Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jean-Marie Bogaert, Jacques Laverge, Jos Stassen en Chris Vandembroeke tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de verkoop van GIMV-participaties aan de Vlaamse regering – 548 (1996-1997) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Bogaert, Laverge, Stassen en Vandembroeke tot besluit van de op 20 februari 1997 door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de verkoop van GIMV-participaties aan de Vlaamse regering.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, collega's namens de indieners deel ik u mee dat wij deze motie intrekken. Wij vragen dat u, in uw hoedanigheid als voorzitter van het Vlaams Parlement en in toepassing van artikel 24, 1 a) van ons Reglement, het verslag van het Rekenhof over de verkoop van de GIMV-participaties, stuk 28 (1996-1997) nr. 1, zou verwijzen naar de commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden. Daar kan dan de bespreking worden voortgezet.

De voorzitter : Bij deze is aldus besloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Geysels, Kris Van Dijck en Steve Stevaert tot besluit van de op 25 februari 1997 door de heren Jos Geysels en Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bestemming van militaire domeinen en de mogelijke berging van radioactief afval – 555 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Geysels, Van Dijck en Stevaert tot besluit van de op 25 februari 1997 door de heren Geysels en Van Dijck in commissie gehouden interpellaties tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de bestemming van militaire domeinen en de mogelijke berging van radioactief afval.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
115 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter

Voorzitter

Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian

Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.07 uur.*
